

Avaluació de l'impacte en la infància, el gènere i el col·lectiu LGBTQI

Co-funded by
the European Union

Historial del document

Acrònim del projecte	360 Safe Play
Títol del projecte	360 Sistema Integrat de Protecció Infantil per a clubs i associacions esportives
Acord de subvenció núm.	101254575
Coordinador del projecte	FPT
Durada del projecte	24 months
Nº lliurable	1.2
Nivell de difusió	Public
Líder del lliurable	FPT
Data de venciment	14/6/2026
Paquet de treball	WP1 Project management and coordination
Líder del paquet de treball	Fundació Pere Tarrés
Beneficiaris col·laboradors	All partners
DoA	

Data	Versió	Autor	Canvis substantius
4/May/2026	v0.5	Ares Cruz Hernández	Primer esborrany
7/May/2026	V0.6	Guillem Palàs Lara Sánchez	Primera revisió i petits canvis
12/May/2026	V0.7	Aimar Rubio	Revisió de qualitat
19/May/2026	V1	Ares Cruz	Versió final

Project consortium

Resum executiu

Aquest entregable avalua com les normes de gènere, el patriarcat, l'heteronormativitat i la discriminació relacionada amb la Identitat de gènere, l'expressió de gènere i l'orientació sexual percebuda poden afectar la seguretat dels infants, la seva participació i el seu accés a la protecció en l'esport de base. Identifica els principals riscos, n'analitza l'impacte diferencial en els infants i proposa recomanacions pràctiques per integrar una protecció sensible al gènere i inclusiva amb el col·lectiu LGBTQI en tot el projecte 360 Safe Play.

L'avaluació confirma que la violència basada en el gènere i la violència LGBTQI-fòbica s'han d'entendre com una qüestió de protecció, i no només com un aspecte de diversitat o inclusió. Els riscos poden aparèixer a través del llenguatge discriminatori, la humiliació corporal, l'exclusió entre iguals, espais de vestidor insegurs, relacions coercitives entre persones adultes i infants, mecanismes de denúncia febles i cultures de club que normalitzen el silenci o la humiliació.

El document conclou que el model 360 Safe Play té un fort potencial per promoure entorns esportius més segurs i inclusius, sempre que les consideracions de gènere i LGBTQI s'incorporin explícitament en la formació, els materials adaptats als infants, els mecanismes de denúncia, les pràctiques restauratives, els materials de comunicació i les eines de seguiment. Cal prestar una atenció especial a la confidencialitat, la prevenció de la revelació no consentida de la identitat o l'orientació sexual, la recollida segura de dades, els canals de denúncia adaptats als infants i els límits adequats de les pràctiques restauratives.

Llistat d'acrònims

Acrònim	Significa
DoA	Descripció de l'acció
GBV	Violència basada en el gènere
LGBTQI	Lesbianes, gais, bisexuals, trans, queer/en qüestionament i intersexuals
MoV	Mitjans de verificació
QA	Garantia de qualitat
WP	Paquet de treball

Índex

Historial del document.....	1
Resum executiu	2
0. Introducció	8
Finalitat i abast	8
Context i justificació del projecte	9
Objectius del document	10
Estructura del document.....	10
1. Enfocament de l'avaluació	12
1.1. Perspectiva centrada en l'infant, sensible al gènere i inclusiva amb el col·lectiu LGBTQI	12
1.2. Fonts i enfocament analític	14
1.3. Garanties ètiques, de protecció i de confidencialitat	16
2. Mapatge de riscos en l'esport base.....	18
2.1. Cultures hipermasculines i ultracompetitives	21
2.2. Heteronormativitat i pràctiques excloents	22
2.3. Situacions de risc vinculades a la violència basada en el gènere i LGBTQI-fòbia	23
2.4. Factors de risc organitzatius i relacionals en els clubs esportius	25
3. Impacte en els infants	28
3.1. Impacte en les nenes	28
3.2. Impacte en els nens.....	29
3.3. Impacte en infants que no s'ajusten a les normes de gènere i infants LGBTQI	30
3.4. Consideracions interseccionals: discapacitat, vulnerabilitat socioeconòmica i altres factors	31
4. Integració transversal de les perspectives de gènere i LGBTQI en el conjunt de l'acció	34
4.1. Orientació de la formació per a professionals i entrenadors/es	34
4.2. Contingut dels materials adaptats als infants.....	35
4.3. Mecanismes d'alerta primerenca i denúncia	37
4.4. Pràctiques restauratives entre iguals	38
4.5. Materials de comunicació i incidència que aborden la identitat de gènere i l'expressió de gènere.....	39
5. Alineament tècnic i requisits de seguiment	41

5.1.	Indicadors i resultats esperats	41
5.2.	Requisits de recollida de dades desagregades.....	43
5.3.	Salvaguardes: ètica, confidencialitat i no fer mal	44
5.4.	Ús de les conclusions per al seguiment i la millora del projecte	45
6.	Conclusions i recomanacions prioritàries	48
6.1.	Avaluació general	48
6.2.	Accions prioritàries per a un esport base més segur i inclusiu.....	49
	Referències bibliogràfiques	51
	Annexos	55
	Annex 1. Indicadors i punts de seguiment suggerits.....	55
	Annex 2. Llista de comprovació de protecció i confidencialitat	59
	Annex 3. Nota sobre la implementació multilingüe (EN, CA, ES, BG, IT)	62

Índex de taules

Taula 1. Conceptes clau utilitzats en l'avaluació	12
Taula 2. Taula metodològica	15
Taula 3. Visió general dels riscos clau de salvaguarda relacionats amb el gènere i la LGBTQI	20
Taula 4. Tipologia del dany	24
Taula 5. Taula d'indicadors	42

0. Introducció

Finalitat i abast

Aquest informe s'ha elaborat com a **entregable D1.2 – Avaluació de l'impacte en la infància, el gènere i el col·lectiu LGBTQI** en el marc del projecte **360 Safe Play**. La seva finalitat és examinar com el projecte prevé, detecta i respon a **la violència de gènere i a la violència LGBTQI-fòbica** en contextos d'esport de base, alhora que avalua com s'integren de manera transversal la igualtat de gènere, la no-discriminació i la inclusió LGBTQI en el conjunt de l'acció.

Aquesta avaluació es basa principalment en una revisió documental i parteix de la descripció de l'acció del projecte, la documentació actualitzada del projecte, el marc lògic, el Pla de garantia de qualitat i la literatura rellevant sobre protecció, violència basada en el gènere i inclusió LGBTQI en l'esport. El document, proporciona un marc analític i operatiu comú per a la implementació del projecte, però no substitueix els procediments de protecció infantil específics de cada país ni les obligacions legals corresponents.

Més concretament, l'avaluació té com a objectiu identificar i analitzar situacions de risc vinculades a **cultures hipermasculines, ultracompetitives i heteronormatives** en clubs i associacions esportives, així com explorar com aquestes dinàmiques poden afectar els infants de manera diferent segons el gènere, l'expressió de gènere i la identitat sexual percebuda.

L'informe també dona resposta a l'obligació del projecte d'aportar **recomanacions concretes** per als principals components d'implementació, inclosa la formació per a professionals i entrenadors/es, els materials adaptats als infants, els mecanismes d'alerta primerenca i denúncia, les pràctiques restauratives entre iguals, i els materials de comunicació i incidència que abordin explícitament la violència relacionada amb la **identitat de gènere i l'expressió de gènere**.

Aquesta avaluació no es concep com un document teòric independent, sinó com una **guia pràctica i operativa** per donar suport a la implementació. Per aquest motiu, està alineada amb el marc lògic i el Pla de garantia de qualitat del projecte, i està pensada per orientar decisions concretes d'implementació, inclosos el disseny de la formació, la comunicació adaptada als infants, els canals de denúncia, les activitats de pràctica restaurativa entre iguals, els materials de comunicació i els mecanismes de seguiment.

Context i justificació del projecte

El projecte 360 Safe Play aborda el problema creixent de la violència contra infants i adolescents en l'esport mitjançant el desenvolupament d'un enfocament multidimensional i comunitari per a clubs i associacions esportives. El seu objectiu general és crear entorns més segurs a través de la sensibilització, la prevenció, la detecció precoç, la denúncia i les Pràctiques restauratives entre iguals, alhora que implica activament infants, professionals, famílies i agents locals. El projecte s'implementa durant **vint-i quatre mesos a Espanya, Bulgària i Itàlia**, i està dissenyat explícitament per ser inclussiu amb els infants amb discapacitat, els infants en situació de vulnerabilitat i els infants afectats per la Discriminació relacionada amb el gènere i amb el col·lectiu LGBTQI.

Dins de l'arquitectura del projecte, aquesta avaluació dona suport a la integració dels principis d'igualtat, no-discriminació i Protecció infantil en el conjunt de l'acció. És especialment rellevant per a les activitats relacionades amb la formació, la sensibilització, les eines adaptades als infants, els mecanismes de denúncia i d'alerta primerenca, les Pràctiques restauratives, el seguiment i la incorporació a les polítiques públiques.

La necessitat d'aquesta avaluació es fonamenta en la mateixa justificació del projecte. La Part B actualitzada identifica l'esport com un àmbit que pot generar beneficis importants per als infants, però també com un espai on la violència pot romandre oculta o normalitzada. Subratlla que la violència en l'esport no està vinculada únicament a incidents individuals, sinó també a factors estructurals com les relacions jeràrquiques de poder, les normes hipermasculines, les cultures ultracompetitives, les expectatives heteronormatives, el silenci institucional i uns mecanismes de denúncia febles.

Això és especialment rellevant en contextos d'esport de base i no professional, on els clubs poden tenir vincles comunitaris sòlids, però recursos limitats, una capacitat desigual en matèria de Protecció i estructures informals de presa de decisions. Aquestes condicions poden generar entorns en què l'abús, la Discriminació i l'exclusió tenen més probabilitats de produir-se i menys probabilitats de ser abordats de manera oportuna i centrada en l'infant.

La documentació del projecte també subratlla que aquests riscos no són viscuts de la mateixa manera per tots els infants. Des d'una perspectiva interseccional, els efectes de la Discriminació es poden acumular i interactuar quan el gènere s'entrecreu amb la discapacitat, el desavantatge socioeconòmic, la sexualitat, l'origen ètnic, el context migratori o la no-conformitat amb les normes de gènere dominants (Crenshaw, 1989).

Els infants amb discapacitat, els infants provinents de contextos socioeconòmicament desfavorits i els infants que no s'ajusten a les normes de gènere dominants poden trobar barreres diferents per a la participació, el reconeixement, la cerca d'ajuda i la Protecció. Les famílies i les persones cuidadores també s'identifiquen com un grup clau, però sovint poc tingut en compte: s'espera que donin suport a la seguretat dels

infants, però sovint no disposen d'informació clara, Canals de denúncia de confiança ni orientacions pràctiques per respondre a la violència o la Discriminació en contextos esportius.

En aquest context, l'*Avaluació de l'impacte en la infància, el gènere i el col·lectiu LGBTQI* funciona com una eina transversal per reforçar la perspectiva d'igualtat del projecte i garantir que el model 360 Safe Play no només estigui centrat en els infants, sinó que també sigui **sensible al gènere i inclusiu amb el col·lectiu LGBTQI**. A la Descripció de l'acció, l'avaluació s'emmarca explícitament com una eina per definir objectius d'igualtat en l'evolució del projecte i per orientar les decisions d'implementació en els diferents paquets de treball.

Objectius del document

Aquesta avaluació persegueix cinc objectius interrelacionats:

1. Identificar els principals riscos relacionats amb el gènere i el col·lectiu LGBTQI presents en els entorns d'esport de base, especialment aquells associats amb la hipermasculinitat, l'heteronormativitat i les cultures de club excloents.
2. Examinar l'impacte diferencial potencial d'aquests riscos en nenes, nens, infants que no s'ajusten a les normes de gènere i infants que són, o són percebuts com a, LGBTQI.
3. Traduir aquesta anàlisi en recomanacions pràctiques per a la implementació del projecte 360 Safe Play.
4. Donar suport al seguiment i a la garantia de qualitat del projecte mitjançant la proposta d'indicadors, requisits de recollida d'evidències i salvaguardes.
5. Ajudar els socis a avaluar si les mesures de Protecció sensibles al gènere i inclusives amb el col·lectiu LGBTQI s'estan implementant de manera segura, coherent i efectiva en el conjunt de les activitats del projecte.

En aquest sentit, l'informe s'ha de llegir tant com **un document analític com una guia d'implementació**. La seva funció és ajudar els socis del projecte, els clubs esportius, les federacions, els entrenadors i entrenadores, els punts focals de protecció i les administracions públiques a comprendre millor com la violència relacionada amb la Identitat de gènere, l'expressió de gènere i les normes heteronormatives pot aparèixer en la pràctica esportiva quotidiana, i com aquests riscos es poden prevenir i abordar mitjançant mesures concretes, viables i sensibles als infants. Aquesta orientació pràctica és plenament coherent amb el disseny global del projecte, que combina cocreació, formació, seguiment, incorporació a les polítiques públiques i transferibilitat entre diferents contextos nacionals.

Estructura del document

El públic principal d'aquesta guia inclou el consorci de 360 Safe Play, els clubs i associacions d'esport de base, els entrenadors i entrenadores i professionals de l'esport, les famílies, i els actors locals i públics implicats en la Protecció infantil i l'esport segur.

El document està pensat per ser utilitzat tant com una referència analítica com una eina de suport a la implementació. Ha d'ajudar els socis a traduir els principis generals de protecció, igualtat i no-discriminació en pràctiques quotidianes en clubs i associacions, especialment en contextos amb una capacitat especialitzada limitada.

El document segueix una lògica progressiva: primer defineix l'enfocament de l'avaluació, després identifica els riscos, analitza els impactes diferencials en els infants, tradueix els resultats en requisits per a la implementació del projecte i, finalment, proposa mesures de seguiment i protecció.

La resta de l'informe s'estructura al voltant de cinc preguntes centrals:

- en primer lloc, quins riscos relacionats amb el gènere i el col·lectiu LGBTQI es poden identificar en contextos d'esport de base;
- en segon lloc, com afecten aquests riscos els infants de manera diferent;
- en tercer lloc, com es poden integrar millor les perspectives de gènere i LGBTQI en el conjunt de l'acció;
- en quart lloc, quines recomanacions pràctiques han d'orientar la implementació en els clubs i en les activitats del projecte;
- i, en cinquè lloc, com es poden reflectir aquestes recomanacions en indicadors, pràctiques de seguiment i salvaguardes alineades amb el marc de qualitat i rendició de comptes del projecte.

1. Enfocament de l'avaluació

1.1. Perspectiva centrada en l'infant, sensible al gènere i inclusiva amb el col·lectiu LGBTQI

Aquesta avaluació es fonamenta en un **enfocament centrat en l'infant** que reconeix els infants i adolescents com a titulars de drets, amb dret a la seguretat, la dignitat, la participació i la Protecció davant de totes les formes de violència en contextos esportius. En el marc del projecte 360 Safe Play, això significa que l'anàlisi no tracta els infants simplement com a beneficiaris de mesures de Protecció dissenyades per persones adultes, sinó com a subjectes les experiències, percepcions i barreres a l'hora de buscar ajuda dels quals han de contribuir a definir com es dissenyen els mecanismes de prevenció, detecció i resposta. Una perspectiva centrada en l'infant requereix prestar atenció a les realitats quotidianes de la participació en l'esport de base, incloses les dinàmiques entre iguals, l'autoritat adulta, les cultures informals dels clubs, les expectatives familiars i les condicions pràctiques en què els infants poden sentir-se segurs, silenciats, inclosos o exclosos.

Concepte	Significat en aquesta avaluació
Centrat en l'infant	Els infants són titulars de drets i la seva seguretat, dignitat, opinió, interès superior i capacitats evolutives han d'orientar el disseny i la implementació del projecte.
Sensible al gènere	El projecte identifica i respon a la manera com les normes de gènere, els estereotips i les relacions de poder desiguals configuren els riscos, l'expressió, la participació i l'accés a la protecció.
Inclusiu amb el col·lectiu LGBTQI	El projecte aborda els riscos vinculats a l'Orientació sexual, la Identitat de gènere, l'Expressió de gènere i les característiques sexuals, inclosos els riscos que afecten infants percebuts com no conformes amb les normes dominants.
Interseccional	El projecte reconeix que els riscos relacionats amb el gènere i el col·lectiu LGBTQI poden entrecreuar-se amb la discapacitat, l'edat, la vulnerabilitat socioeconòmica, el context migratori, l'origen ètnic o el context familiar.

Taula 1. Conceptes clau utilitzats en l'avaluació

Al mateix temps, l'avaluació adopta una **perspectiva sensible al gènere**. Això és essencial perquè la violència en l'esport no es produeix en un entorn neutre. Els contextos d'esport de base poden reproduir desigualtats socials més àmplies vinculades a les normes de gènere, les relacions de poder desiguals i les expectatives estereotipades sobre la força, la duresa, l'obediència, la competitivitat, la feminitat i la masculinitat. Aquestes normes poden determinar qui és considerat legítim en l'esport, de qui es minimitza el malestar, quines formes d'abús es normalitzen i quins infants tenen més probabilitats de ser creguts, protegits o culpabilitzats. Per tant, un

enfocament sensible al gènere requereix prestar atenció als riscos específics que afronten nenes i nens, juntament amb esforços actius per abordar els supòsits, les normes i les relacions de poder marcades pel gènere que configuren la mateixa pràctica esportiva.

L'avaluació també és **explícitament inclusiva amb el col·lectiu LGBTQI**. Això significa que té en compte els riscos que afronten els infants i adolescents l'Orientació sexual, la Identitat de gènere, l'Expressió de gènere o les característiques corporals dels quals no s'ajusten, o es percep que no s'ajusten, a les normes heterosexuales i binàries dominants. En l'esport de base, aquests infants poden estar exposats a formes d'exclusió, assetjament, burla, reconeixement erroni o pressió per adaptar-se a expectatives estretes de masculinitat i feminitat. És important destacar que l'avaluació no limita el seu abast als infants que s'identifiquen obertament com a LGBTQI. També té en compte les experiències dels infants que són percebuts pels altres com a diferents, que no encaixen en les expressions de gènere dominants o en les expectatives binàries, inclosos els infants i adolescents no-binaris, o que poden ser objecte d'atacs per la seva aparença, comportament, amistats o rumors. En aquest sentit, el focus se situa tant en la violència basada en la identitat com en la violència basada en les normes.

Aquesta perspectiva està estretament vinculada a la identificació, per part del projecte, de les cultures hipermasculines, ultracompetitives i heteronormatives com a factors estructurals de risc. Aquestes cultures poden premiar l'agressivitat, estigmatitzar la vulnerabilitat, desincentivar l'expressió emocional, normalitzar la humiliació com a disciplina i marginar aquells infants que no encarnen els ideals dominants de rendiment o de conformitat de gènere. Un enfocament centrat en l'infant, sensible al gènere i incliusu amb el col·lectiu LGBTQI permet examinar aquests patrons no com a problemes interpersonals aïllats, sinó com a part de l'entorn en què és més probable que es produeixi la violència i menys probable que es denunciï.

L'avaluació aplica, a més, una **mirada interseccional**. Les experiències dels infants en l'esport no estan configurades només pel gènere o per la identitat sexual percebuda, sinó també per la discapacitat, l'edat, la situació socioeconòmica, el context migratori, l'origen ètnic, el context familiar i la posició dins de les jerarquies del club. Aquests factors poden entrecreuar-se i intensificar la vulnerabilitat, l'exclusió o la desconfiança envers els canals de denúncia. Per aquest motiu, l'anàlisi no pressuposa una experiència única per a totes les nenes, tots els nens o tots els infants LGBTQI. Al contrari, reconeix que els riscos i els factors de protecció poden variar segons els contextos i es poden veure agreujats per altres formes de desavantatge ja assenyalats en la justificació del projecte.

Aquesta avaluació també es fonamenta en marcs internacionals de drets humans que aborden la discriminació i la violència relacionades amb l'orientació sexual, la Identitat de gènere, l'expressió de gènere i les característiques sexuals. En aquest sentit, els Principis de Yogyakarta (2006) i els Principis de Yogyakarta més 10 (2017) són

especialment rellevants, ja que ofereixen una interpretació influent del dret internacional dels drets humans en relació amb les persones LGBTQI i amb contextos de participació, inclusió, dignitat i protecció.

Des de la perspectiva de l'esport de base, els Principis són especialment significatius perquè reconeixen explícitament que la Discriminació, l'exclusió i la violència poden operar a través d'entorns institucionals, socials i culturals, inclosos els contextos esportius. En particular, el Principi 2, sobre igualtat i no-discriminació, demana mesures per eliminar l'assetjament i els comportaments discriminatoris en l'esport per motius d'Orientació sexual, Identitat de gènere, Expressió de gènere i característiques sexuals. A més, el Principi 27, sobre la promoció dels drets humans, anima específicament les organitzacions esportives a crear entorns de participació acollidors i segurs, incloses disposicions inclusives en els vestidors, mesures contra la Discriminació i actuacions davant l'assetjament, el discurs d'odi i la violència en contextos esportius.

Els Principis de Yogyakarta més 10 (2017) subratllen, a més, que les organitzacions esportives han d'integrar els estàndards d'igualtat i no-discriminació en les seves polítiques i pràctiques. Això inclou garantir el respecte a la privacitat i al gènere autoidentificat, prevenir tractes humiliants o discriminatoris, abordar el discurs d'odi i l'assetjament en contextos esportius, i adoptar mesures de Protecció que no exposin les persones a estigmes, coaccions o Revelacions/Expressions no desitjades innecessàries.

Tot i que els Principis de Yogyakarta no són jurídicament vinculants, són àmpliament reconeguts com un marc internacional important de drets humans per interpretar les obligacions d'igualtat, dignitat, participació i protecció que afecten les persones LGBTQI en diferents entorns institucionals, inclosos l'educació, la salut, la vida comunitària i l'esport.

Finalment, aquesta perspectiva és **pràctica i orientada a la implementació**. La seva finalitat no és només anomenar les desigualtats, sinó traduir-les en implicacions operatives per als continguts formatius, la comunicació adaptada als infants, els sistemes de denúncia, les Pràctiques restauratives, les eines de seguiment i els materials d'incidència. En aquest sentit, l'enfocament dona suport a l'objectiu del projecte de garantir que les mesures de Protecció no siguin formalment neutres, sinó substancialment inclusives, accessibles i capaces de respondre a les diferents maneres en què els infants poden viure la violència i l'exclusió en l'esport.

1.2. Fonts i enfocament analític

Aquesta avaluació s'ha elaborat mitjançant un enfocament qualitatiu i orientat a la pràctica, basat principalment en la documentació del projecte 360 Safe Play, inclosa la Descripció de l'acció, l'annex Part B actualitzat, el marc lògic i el Pla de garantia de qualitat. Aquestes fonts proporcionen la base principal per comprendre els objectius del projecte, l'anàlisi de riscos, els components d'implementació i l'estructura de seguiment.

Element	Descripció
Fonts principals	Descripció de l'acció, documentació actualitzada del projecte, marc lògic, Pla de garantia de qualitat i literatura seleccionada sobre Protecció infantil, violència basada en el gènere i inclusió LGBTQI en l'esport.
Tipus d'avaluació	Qualitativa, basada en revisió documental i orientada a la implementació.
Criteris d'avaluació	Pertinència, exposició al risc, impacte diferencial, accessibilitat, adequació de la Protecció, inclusió i viabilitat del seguiment.
Dimensions analítiques	Prevenició, detecció, denúncia, resposta, Pràctica restaurativa, comunicació i seguiment.
Principals limitacions	No s'han recollit dades primàries amb infants, famílies o clubs específicament per a aquest entregable; durant la implementació caldrà una adaptació jurídica i institucional a escala nacional.

Taula 2. Taula metodològica

L'anàlisi parteix de la diagnosi pròpia del projecte segons la qual la **violència en l'esport de base** no està vinculada únicament a incidents individuals, sinó també a **condicions culturals i estructurals** més àmplies, com ara les relacions jeràrquiques de poder, l'agressivitat normalitzada, el silenci institucional, uns mecanismes de denúncia febles i normes de gènere excloents. Aquestes dinàmiques també estan vinculades a estructures de poder més àmplies, marcades pel gènere i l'heteronormativitat, que configuren les expectatives al voltant de la masculinitat, la feminitat, l'autoritat i el sentiment de pertinença dins dels entorns esportius. A partir d'aquesta base, l'avaluació examina com aquestes condicions poden afectar els infants de manera diferent segons el gènere, la Identitat de gènere, l'Expressió de gènere i l'Orientació sexual real o percebuda.

L'anàlisi distingeix entre les obligacions del projecte identificades en la documentació del projecte, l'evidència externa sobre riscos relacionats amb la Protecció i la inclusió, i les recomanacions operatives per a la implementació i el seguiment. Metodològicament, l'avaluació combina tres dimensions. En primer lloc, utilitza un **enfocament basat en el risc** per identificar situacions i dinàmiques en què es poden produir violència basada en el gènere o violència LGBTQI-fòbica, Discriminació o exclusió. En segon lloc, aplica un **enfocament d'impacte diferencial**, que analitza com un mateix entorn o una mateixa mancança en matèria de Protecció pot afectar els infants de manera diferent. En tercer lloc, utilitza un **enfocament d'integració transversal orientat a la implementació**, centrat en com la igualtat de gènere i la inclusió LGBTQI es poden incorporar en la formació, els materials adaptats als infants, els Canals de denúncia, les Pràctiques restauratives, els materials de comunicació i les eines de seguiment.

Per tant, l'avaluació segueix una lògica transversal. En lloc de tractar les qüestions de gènere i LGBTQI com a temes separats, les considera al llarg de tot el cicle de Protecció: prevenció, detecció, denúncia, resposta i seguiment posterior. Això és coherent amb el model comunitari i multidimensional del projecte.

Al mateix temps, l'enfocament està dissenyat per donar suport a la implementació a Espanya, Bulgària i Itàlia. Identifica patrons i riscos comuns rellevants per a l'esport de base, alhora que permet l'adaptació als contextos nacionals i locals. En aquest sentit, l'avaluació es concep com una eina aplicada per a la implementació, el seguiment i la garantia de qualitat.

1.3. Garanties ètiques, de protecció i de confidencialitat

Atès que aquesta avaluació aborda la violència contra els infants i els riscos relacionats amb la Identitat de gènere, l'Expressió de gènere i l'Orientació sexual real o percebuda, es guia per principis ètics, de Protecció i de Confidencialitat clars.

En primer lloc, segueix el principi de **No fer mal**. L'anàlisi i les recomanacions resultants no han d'exposar els infants a més estigma, revelació no consentida de la seva identitat o orientació sexual, represàlies o malestar. Això és especialment important en relació amb els riscos vinculats al col·lectiu LGBTQI, en què els infants poden ser objecte d'atacs per una diferència real o percebuda.

En segon lloc, l'avaluació es fonamenta en la **protecció infantil i en l'interès superior de l'infant**, i reconeix que les nenes, els infants que no s'ajusten a les normes de gènere i els infants LGBTQI poden afrontar barreres específiques per a la seguretat, la participació, la cerca d'ajuda i l'accés a la Protecció dins dels entorns esportius. Qualsevol recomanació sobre formació, denúncia, seguiment o comunicació ha de ser compatible amb els estàndards de Protecció infantil i amb l'obligació de prioritzar la seguretat, la dignitat i les capacitats evolutives dels infants.

En tercer lloc, l'enfocament respecta la **confidencialitat i la minimització de dades**. Qualsevol recollida d'informació relacionada amb el gènere i la inclusió LGBTQI ha de ser proporcionada, necessària i gestionada amb les salvaguardes adequades. En molts casos, la informació anònima, agregada o basada en percepcions serà més adequada que la recollida de dades directament identificatives. Els infants i les famílies no han d'estar mai obligats a revelar informació personal sobre la Identitat de gènere, l'Expressió de gènere o l'Orientació sexual per poder ser escoltats, acompanyats o protegits. La Confidencialitat s'ha d'explicar sempre juntament amb els seus límits, especialment quan la informació revelada per un infant indica un risc immediat, abús o una obligació legal de denúncia. Aquests límits s'han d'adaptar als marcs jurídics i de Protecció infantil de cada país d'implementació.

En quart lloc, l'avaluació reconeix la necessitat d'una **participació voluntària i segura**. Els infants i les famílies no han de ser mai pressionats per revelar informació personal sobre la Identitat de gènere, l'Expressió de gènere o l'Orientació sexual, ni experiències personals de violència, Discriminació o exclusió, per poder ser escoltats,

acompanyats o protegits. Per tant, els mecanismes de denúncia i retroalimentació han de ser adaptats als infants, accessibles i no intrusius.

En cinquè lloc, l'avaluació promou un **enfocament d'igualtat i no-discriminació**, i reconeix que els sistemes de Protecció han de ser accessibles, inclusivament i capaços de respondre als infants afectats pel sexisme, la Discriminació basada en el gènere o la violència LGBTQI-fòbica.

Finalment, l'avaluació requereix **canals de resposta i derivació segurs**. La identificació de riscos només té sentit si les preocupacions es poden gestionar mitjançant procediments clars, confidencials i sensibles als infants. Per aquest motiu, les garanties ètiques i de Confidencialitat s'han d'integrar en els indicadors del projecte, els continguts formatius, les eines de seguiment i les pràctiques d'implementació.

Condicions ètiques mínimes per a les activitats d'implementació amb infants.

1. Els infants són informats, amb un llenguatge adequat a la seva edat, sobre la finalitat de l'activitat.
2. La participació és voluntària i els infants poden aturar-se, fer una pausa o saltar-se preguntes.
3. Cap infant és pressionat per revelar informació relacionada amb la seva identitat.
4. Els infants són tractats amb respecte d'acord amb els seus noms, pronoms i formes d'autoexpressió.
5. La Confidencialitat i els seus límits s'expliquen clarament.
6. Abans que comenci l'activitat, es coneixen el punt focal de Protecció i el canal de derivació.
7. Les dades només es recullen quan és necessari i s'emmagatzemen de manera segura.

2. Mapatge de riscos en l'esport base

El mapatge de riscos en l'esport de base exigeix anar més enllà dels incidents aïllats i examinar les condicions més àmplies que fan més probable la violència, la Discriminació, l'exclusió i el silenci. En la literatura recent sobre Protecció, aquesta qüestió es planteja cada vegada més com un problema sistèmic i no només individual. Rhind et al. (2022) sostenen que la Protecció en l'esport requereix un enfocament integrat que tingui en compte "els factors socials, institucionals i culturals" (p. 301), mentre que la Comissió Europea (2016) assenyala que la violència basada en el gènere en l'esport continua sent insuficientment reconeguda en molts contextos. Això és especialment rellevant per al projecte 360 Safe Play, ja que els riscos vinculats a les normes de gènere, l'heteronormativitat i les cultures de club excloents sovint romanen integrats en les rutines quotidianes, en lloc d'aparèixer només a través d'esdeveniments excepcionals.

Tal com va argumentar Gayle Rubin (1984), una de les autores fonamentals en la sociologia i la política de la sexualitat, en la seva anàlisi de les jerarquies sexuals, els sistemes de regulació sexual i de gènere operen no només a través del càstig explícit, sinó també mitjançant normes quotidianes que distingeixen allò que es considera "normal", acceptable i legítim d'allò que es tracta com a desviat, arriscat o inadequat.

Això és especialment rellevant en els contextos esportius, on la conformitat de gènere i les expectatives heteronormatives poden configurar el sentiment de pertinença, la legitimitat i el silenci de maneres subtils però poderoses.

Des d'una perspectiva d'infància, gènere i LGBTQI, el mapatge de riscos ha d'incloure, per tant, tant dimensions estructurals com situacionals. Els riscos estructurals fan referència a les normes, jerarquies i disposicions organitzatives que configuren la cultura del club, mentre que els riscos situacionals fan referència als espais i interaccions concrets en què es pot produir el dany, com ara els entrenaments, els vestidors, els desplaçaments, la comunicació en línia i les relacions individuals amb persones adultes en posicions d'autoritat. Aquesta distinció és important perquè, tal com subratlla la Comissió Europea (2016), la violència basada en el gènere en l'esport sovint és poc reconeguda i poc denunciada, cosa que significa que els entorns perjudicials poden persistir fins i tot quan hi ha poques queixes formals.

Les conclusions recents de l'Agència dels Drets Fonamentals de la Unió Europea (FRA, 2024a) confirmen, a més, que la Discriminació, l'assetjament i la infradenúncia continuen estant molt estesos entre les persones LGBTIQ a Europa. En la tercera Enquesta LGBTIQ de la UE del FRA, amb més de 100.000 persones enquestades de 30 països, el 67% va declarar haver patit assetjament, burles, insults o amenaces durant els anys escolars pel fet de ser LGBTIQ, mentre que només el 18% de les víctimes de violència física o sexual van denunciar els incidents a les autoritats o a

organitzacions. Tot i que aquestes conclusions fan referència principalment a entorns educatius i socials, són molt rellevants per als contextos d'esport de base, que sovint reproduïxen dinàmiques similars entre iguals, normes de gènere, pressions al voltant de la conformitat i barreres a l'expressió. Aquestes conclusions reforcen les preocupacions relatives al silenci, la por a l'expressió i la desconfiança envers els Canals de denúncia en els entorns esportius juvenils.

Àrea de risc	On pot aparèixer	Infants més afectats	Possible impacte	Resposta del projecte
Llenguatge discriminatori, homòfob i transfòbic	Entrenaments, competicions, grups d'iguals, espais digitals, zones d'espectadors i grades.	Nens, infants LGBTQI i infants que no s'ajusten a les normes de gènere	Por, silenci, exclusió, normalització del dany	Formació d'entrenadors/es, codis de conducta, orientacions per a espectadors/es i famílies, Canals de denúncia.
Humiliació corporal i escrutini marcat pel gènere	Entrenament, uniformes, comentaris entre iguals, selecció als vestidors	Nenes, adolescents, infants trans, infants que no s'ajusten a les normes de gènere i infants amb discapacitat	Vergonya, abandonament, reducció de la confiança	Formació, materials adaptats als infants, orientacions per als clubs
Espais de vestidor o de desplaçament insegurs	Vestidors, dutxes, sortides, competicions	Infants trans, infants que no s'ajusten a les normes de gènere i infants amb discapacitat	Evitació, malestar, exclusió de la participació	Mesures de privacitat, supervisió, planificació inclusiva
Ús inadequat de l'autoritat adulta	Relacions entrenador/a-esportista, selecció, contacte individual	Tots els infants, especialment els infants dependents o d'alt rendiment	Silenci, coacció, por a denunciar	Punts focals de Protecció, procediments clars, gestió de casos, denúncia segura
Resposta organitzativa feble davant la violència	Clubs informals, denúncies poc clares, preocupacions reputacionals	Tots els infants	Infradenúncia, desconfiança, repetició del dany	Mecanismes de denúncia, seguiment, rendició de comptes i governança

Taula 3. Visió general dels riscos clau de salvaguarda relacionats amb el gènere i la LGBTQI

Nota. Adaptat de marcs de **Protecció infantil** i d'esport segur, especialment les *Salvaguardes internacionals per a infants en l'esport* i la Declaració de consens del COI sobre assetjament i abús en l'esport, i informat per enfocaments transformadors de gènere i d'inclusió LGBTQI (IGLYO, 2025; International Safeguarding Children in Sport Working Group, 2016; Mountjoy et al., 2016; UNICEF, 2021).

2.1. Cultures hipermasculines i ultracompetitives

Un dels riscos estructurals més clars en l'esport de base és la persistència de cultures hipermasculines i ultracompetitives. En la vida quotidiana dels clubs, aquestes dinàmiques poden aparèixer a través de frases com “no ploris”, “fes-te fort” o “els jugadors de debò ho aguanten”; la pressió per jugar malgrat el dolor o una lesió; l'ús de la humiliació com a disciplina; la tolerància del comportament agressiu perquè s'associa amb el rendiment; o l'exclusió dels infants que són percebuts com a febles, sensibles o insuficientment competitius. Tal com assenyalen Magrath i Anderson (2022), històricament l'esport ha socialitzat nens i homes en normes de “duresa física, estoïcisme emocional i rebuig de tot el que s'ha considerat femení, inclosa l'homosexualitat” (p. 889).

Des d'una perspectiva de protecció, això és significatiu perquè **aquestes normes poden normalitzar l'agressivitat, desincentivar la vulnerabilitat i difuminar la frontera entre una pràctica esportiva exigent i una conducta perjudicial**. En aquests contextos, la humiliació verbal, la humiliació corporal, la intimidació, la pressió per continuar malgrat que el dolor i els mètodes d'entrenament punitius poden ser interpretats com a signes de compromís o resiliència, en lloc de senyals d'alerta de dany. Per tant, els infants poden aprendre que expressar malestar és un signe de feblesa, que denunciar el dany és traïr l'equip o que suportar el maltractament forma part del procés de fer-se més fort.

Aquestes dinàmiques es reforcen quan el valor esportiu queda vinculat de manera estreta al rendiment, l'obediència i la victòria. En aquests entorns, els comportaments perjudicials poden ser excusats si es consideren efectius, i els infants que no encaixen amb els ideals dominants de duresa o competitivitat poden ser ridiculitzats, marginats o expulsats de facto. Aquest patró també és visible en el llenguatge de l'esport juvenil. Denison et al. (2023) destaquen la persistència del llenguatge homòfob en l'esport masculí, i mostren com la conformitat masculina pot ser controlada a través de la interacció quotidiana entre iguals, i no només mitjançant incidents extrems. Per als infants, això pot crear un entorn en què la pertinença depèn de la conformitat i en què la diferència esdevé una font de vulnerabilitat.

Les cultures ultracompetitives poden intensificar aquests riscos situant els resultats, el prestigi o la selecció per sobre del benestar dels infants. En contextos de base, això es pot traduir en una pressió excessiva d'entrenament, un tracte desigual envers els infants amb alt rendiment, la tolerància d'entrenaments abusius si es percep que aporten èxit, o l'exclusió dels infants considerats menys competitius o menys alineats amb les normes de l'equip. Quan el rendiment esdevé la principal font de reconeixement, els clubs poden estar menys disposats a qüestionar comportaments perjudicials per part d'entrenadors/es, iguals de més edat o famílies influents les actituds o conductes de les quals reforcen normes d'equip nocives. Això crea condicions en què l'abús pot ser minimitzat, justificat o ignorat.

És important subratllar que la competitivitat en si mateixa no és el problema. L'esport pot promoure l'esforç, la disciplina, la cooperació i la resiliència de maneres positives. La preocupació des de la protecció apareix quan els valors competitius queden vinculats a la humiliació, el silenci, la dominació o el menyspreu pel benestar dels infants.

Això és especialment important perquè l'esport també té el potencial d'esdevenir un entorn protector en què els nens i els joves esportistes poden desenvolupar formes alternatives de masculinitat basades en el respecte, la seguretat emocional, la cooperació i la inclusió, en lloc de la dominació, l'agressivitat o la repressió emocional.

2.2. Heteronormativitat i pràctiques excloents

Una segona gran àrea de risc fa referència a l'heteronormativitat, entesa com la presumpció que l'heterosexualitat i les identitats de gènere binàries són normals, naturals i esperades dins de l'esport. A la pràctica, això configura qui és percebut com a legítim, qui es considera que "encaixa" en un esport i de qui es pren seriosament el malestar. Aquests riscos poden ser explícits, com ara insults, exclusió o comentaris discriminatoris, però també poden ser implícits. L'exclusió implícita es pot produir quan les rutines, el llenguatge, les instal·lacions, els uniformes o les expectatives d'equip d'un club assumeixen que tots els infants són heterossexuals, cisgènere o se senten còmodes amb rols de gènere binaris. La recerca en l'àmbit de l'esport continua identificant l'heteronormativitat com un element constitutiu de moltes cultures esportives, especialment quan la masculinitat, la feminitat i la sexualitat són regulades mitjançant normes estretes d'aparença, comportament i pertinença (Magrath i Anderson, 2022). Aquestes dinàmiques estan estretament vinculades a **estructures patriarcales** més àmplies en què l'esport ha privilegiat històricament l'autoritat masculina, les normes masculines i les jerarquies de gènere desiguals. Com a resultat, la legitimitat, el lideratge, la duresa i la competitivitat sovint s'associen més fortament amb formes dominants de masculinitat, mentre que la feminitat, la vulnerabilitat i la no-conformitat de gènere són més fàcilment desvalorades, qüestionades o marginades.

Aquests supòsits poden configurar la cultura del club de maneres subtils però poderoses. Poden influir en com s'organitzen els equips, com se supervisen els vestidors, com les persones adultes parlen als infants, com es toleren les bromes entre iguals i com s'interpreta la diferència. Un infant pot ser objecte d'atacs no perquè s'identifiqui obertament com a LGBTQI+, sinó perquè altres persones el perceben com a massa femení, massa masculí, no prou femení, no prou masculí o simplement diferent de les expectatives dominants. En aquest sentit, l'heteronormativitat crea un entorn de risc no només per als infants obertament LGBTQI, sinó també per a qualsevol infant l'aparença, el comportament, les amistats o l'autoexpressió del qual siguin llegits com a no conformes.

Les pràctiques excloents vinculades a l'heteronormativitat poden incloure la ridiculització, el llenguatge despectiu, els rumors, l'aïllament social, la pressió per

demostrar conformitat o l'esborrament de les experiències dels infants en els processos de Protecció i participació. A escala organitzativa, això també pot aparèixer a través de supòsits marcats pel gènere sobre quins esports són adequats per a nenes o nens, la manca de flexibilitat en relació amb els uniformes, l'absència d'orientacions sobre noms i pronoms, les bromes sobre la sexualitat, els supòsits sobre les famílies dels infants o l'organització dels vestidors sense tenir en compte la privacitat i la seguretat. També poden adoptar formes institucionals, com ara l'absència d'un llenguatge clar contra la Discriminació, la manca d'orientacions inclusives per als entrenadors i entrenadores, la rigidesa en l'organització de les instal·lacions i la participació, o materials de comunicació que presenten l'esport a través d'estereotips de gènere estrets. Fins i tot quan la Discriminació oberta no és visible, l'absència d'inclusió pot funcionar en si mateixa com un senyal que alguns infants només són tolerats si romanen en silenci, invisibles o capaços d'adaptar-se.

Aquestes normes tenen efectes concrets en l'experiència quotidiana de participació dels infants. Greenspan et al. (2019), en una revisió sobre joves LGBTQ+ i activitat física, van trobar que els joves transgènere se sentien "menys segurs en espais habitualment segregats per gènere, com ara lavabos i vestidors" (p. 169). Això és molt rellevant per als clubs de base, perquè l'exclusió sovint no es produeix només a través de l'hostilitat explícita, sinó també mitjançant l'organització dels espais, les bromes informals, els supòsits de les persones adultes, les expectatives rígides marcades pel gènere i l'absència d'orientacions inclusives. Com a resultat, els infants poden retirar-se de la vida de l'equip, evitar determinats espais o romandre en silenci davant del maltractament perquè l'entorn transmet que la diferència només és tolerada si es manté invisible. Per contra, quan aquestes interseccionalitats són reconegudes i abordades de manera significativa, l'esport de base pot oferir als infants un espai en què les identitats diverses siguin afirmades, expressades i enfortides de manera empoderadora.

Des de la perspectiva d'aquest projecte, l'heteronormativitat s'ha de tractar, per tant, com una qüestió de protecció, i no només com una qüestió de diversitat o inclusió. Quan les normes rígides sobre gènere i sexualitat estructurin l'entorn, afecten la seguretat dels infants, el seu sentiment de pertinença i l'accés a la protecció. Abordar aquests patrons és essencial perquè el model 360 Safe Play pugui oferir mecanismes realment accessibles i sensibles als infants per a tots els infants, inclosos aquells que sovint queden invisibilitzats dins de les cultures esportives dominants.

2.3. Situacions de risc vinculades a la violència basada en el gènere i LGBTQI-fòbia

La violència basada en el gènere i la violència LGBTQI-fòbica en l'esport de base sovint emergeixen en situacions ordinàries, repetides i insuficientment examinades. Les interaccions entre iguals són un dels contextos més significatius: els insults, els rumors, les burles, els comentaris sexualitzats i el control de l'**Expressió de gènere** poden ser desestimats com a bromes, comentaris informals o comportaments

adolescents, fins i tot quan creen un entorn hostil i degradant. La literatura sobre el llenguatge en l'esport juvenil és especialment rellevant en aquest punt. Denison et al. (2023) subratllen que el llenguatge homòfob en l'esport és perjudicial per a tots els participants, i especialment per als joves gais i bisexuals. Això mostra que el llenguatge quotidià pot funcionar com un mecanisme d'intimidació, exclusió i imposició de normes, i no simplement com una manera descuidada de parlar.

Tipus de dany	Exemples en l'esport de base
Dany verbal o psicològic	Insults, humiliació, amenaces, bromes sexistes, comentaris homòfobs o transfòbics, humiliació corporal, burla o negativa a respectar els pronoms o la identitat de gènere d'algú.
Dany físic	Disciplina agressiva, intimidació, contacte forçat, pressió per entrenar o competir malgrat el dolor.
Dany sexual	Comentaris sexualitzats, tocaments no desitjats, coacció, assetjament, abús de l'autoritat adulta.
Dany digital	Missatges inapropiats, compartició d'imatges, assetjament en línia, assetjament en xats d'equip.
Dany institucional	Minimització de les queixes, canals de denúncia poc clars, protecció de la reputació per sobre de la seguretat dels infants, manca de seguiment.

Taula 4. Tipologia del dany

Nota. Aquestes categories no són mútuament excloents. A la pràctica, els infants poden experimentar diverses formes de dany simultàniament, i aquests danys es poden veure intensificats per factors interseccionals com el gènere, l'edat, la discapacitat, la sexualitat, l'origen ètnic, el context migratori o la situació socioeconòmica. Els exemples són il·lustratius i es basen en marcs internacionals de protecció en l'esport i en recerques sobre assetjament, abús, violència basada en el gènere i seguretat de joves LGBTQ+ en contextos esportius i d'activitat física (Greenspan et al., 2019; Mountjoy et al., 2016; Safe Sport International, 2014; UN Women et al., 2023).

Altres situacions de risc inclouen els vestidors, les dutxes, els desplaçaments a competicions, la comunicació digital no supervisada, les interaccions entrenador/a-esportista i els processos de selecció. Es tracta d'espais en què els cossos, la privacitat, la jerarquia i el sentiment de pertinença al grup s'entrecreen de maneres especialment intenses. La rellevància d'aquests espais també queda reflectida a Greenspan et al. (2019), la revisió dels quals destaca els sentiments d'inseguretat en entorns esportius segregats per gènere. Aquestes situacions poden ser especialment difícils per a infants trans, no binaris i infants que no s'ajusten a les normes de gènere quan l'organització dels vestidors, les pràctiques de supervisió o les estructures d'equip es configuren al voltant d'expectatives rígides de gènere binari. A la pràctica, els sistemes de protecció han d'estar atents no només als incidents denunciats formalment, sinó també a situacions recurrents en què la humiliació, l'exclusió o la por es poden arribar a normalitzar.

Els contextos de competició també s'han de considerar un àmbit de risc rellevant. Els insults, els comentaris sexistes, homòfobs o transfòbics, la humiliació corporal o els comportaments intimidatoris per part d'espectadors/es, famílies o altres persones a les grades poden reforçar entorns hostils per als infants i normalitzar el tracte discriminatori o humiliant com a part de l'esport competitiu. Aquests comportaments poden afectar el sentiment de seguretat, pertinença i legitimitat dels infants, especialment quan les persones adultes no intervenen o quan aquestes conductes es desestimen com a part de la intensitat emocional de la competició.

Les relacions de poder entre persones adultes i infants també s'han de tractar com una àrea de risc específica. Les decisions de selecció, l'accés a les competicions, la dependència emocional respecte dels entrenadors i entrenadores, la comunicació privada i les interaccions individuals poden dificultar que els infants qüestionin comportaments inadequats o expressin malestar.

Un problema afegit és que aquestes formes de dany sovint romanen ocultes. La Comissió Europea (2016) fa referència explícita a la "infradenúncia general dels casos de violència basada en el gènere en l'esport" (p. 13) i la vincula amb obstacles que fan que les víctimes siguin reticents a denunciar. En els contextos de base, aquests obstacles poden incloure la por a represàlies, la dependència respecte dels entrenadors i entrenadores, la preocupació per perdre el lloc a l'equip, la desconfiança en la confidencialitat o la creença que les persones adultes minimitzaran el que ha passat. Per això, el mapa de riscos ha d'incloure no només els espais on pot produir-se la violència, sinó també aquells en què l'expressió esdevé difícil o insegura per als infants.

2.4. Factors de risc organitzatius i relacionals en els clubs esportius

Juntament amb els riscos culturals i situacionals, els factors organitzatius i relacionals dins dels clubs influeixen de manera important en si la violència es prevé, es reconeix i s'aborda. La literatura recent sobre protecció subratlla cada vegada més que l'esport segur no pot dependre només de la bona voluntat o de protocols aïllats. Rhind et al. (2022) van constatar que una cultura de protecció requereix "sistemes de gestió de la seguretat, lideratge compromès i implicació de les parts interessades" (p. 300). Això és especialment rellevant per als clubs de base, on les responsabilitats sovint són informals, els recursos són limitats i la protecció infantil pot ser tractada com a secundària respecte de l'entrenament i la competició.

Un primer factor de risc organitzatiu és l'absència d'estructures de protecció visibles i de confiança, inclosos canals de denúncia poc clars, la inexistència d'un punt focal de protecció, codis de conducta febles i orientacions limitades sobre la discriminació relacionada amb la identitat de gènere o l'expressió de gènere. Un segon factor fa referència a la cultura de lideratge i a la presa de decisions. Els clubs amb una autoritat concentrada, poca transparència o una forta dependència d'entrenadors/es carismàtics o de membres històrics de la junta poden tenir dificultats per qüestionar pràctiques perjudicials. Quan la lleialtat organitzativa es prioritza per sobre de la

rendició de comptes, les preocupacions poden quedar contingudes internament, reformulades com a malentesos o silenciades per protegir la reputació del club. Això pot desincentivar la denúncia i reforçar la percepció que algunes persones adultes o esportistes d'alt rendiment són intocables. La Comissió Europea (2016) és rellevant en aquest punt quan assenyala que la violència basada en el gènere en l'esport encara és "poc coneguda" (p. 12) i que les responsabilitats sovint estan fragmentades entre sectors, cosa que pot traduir-se en una baixa assumpció de responsabilitat i una resposta feble a escala de club.

La capacitat organitzativa també està condicionada pel context jurídic, institucional i cultural més ampli en què operen els clubs. Els marcs nacionals relatius a la igualtat de gènere, l'antidiscriminació, els drets LGBTQI i la violència basada en el gènere poden influir en el fet que els clubs tinguin accés a formació, orientació, canals de derivació i suport públic per a pràctiques de protecció inclusives. Per contra, quan les proteccions en matèria d'igualtat són febles, estan políticament qüestionades o s'implementen de manera inconsistent, els clubs poden disposar de menys eines, menys confiança institucional o menys suport extern per abordar la discriminació i la violència que afecten les nenes, els infants LGBTQI i els infants que no s'ajusten a les normes de gènere.

Senyals d'alerta organitzatius

- absència d'una persona designada per a la protecció;
- absència d'un canal de denúncia visible o adaptat als infants;
- codi de conducta poc clar;
- queixes gestionades només de manera informal;
- dependència excessiva d'un sol entrenador/a o d'una persona adulta influent;
- pressió per protegir la reputació del club;
- manca de retroalimentació per part dels infants i les famílies;
- absència de revisió de l'exclusió, l'abandonament o les preocupacions recurrents de baixa intensitat.

Els riscos organitzatius fan referència a les estructures, els procediments, els canals de comunicació i les pràctiques de lideratge del club, incloent-hi com circula la informació entre la junta directiva, els entrenadors i entrenadores, les persones voluntàries, les famílies i els infants. Els riscos relacionals fan referència a les dependències, lleialtats, pors i relacions informals que configuren si els infants i les famílies se senten capaços de plantejar preocupacions. L'esport de base es construeix sobre relacions properes, repetides i sovint informals entre infants, entrenadors/es, voluntariat, iguals i famílies. Aquests vincles poden ser protectors, però també poden generar dependència, ambigüitat i silenci. Els infants poden tenir por de perdre la selecció, l'estatus o el sentiment de pertinença si denuncien. Les famílies poden evitar plantejar preocupacions perquè depenen de la comunitat del club o temen el conflicte. Els iguals poden romandre en silenci per evitar l'exclusió. Una comunicació deficient o inconsistent entre els actors del club pot reforçar

aquestes dinàmiques, especialment quan les responsabilitats de protecció, els canals de denúncia o els procediments de seguiment no són clars. Per aquest motiu, la seguretat organitzativa i la confiança relacional s'han de tractar conjuntament. Tal com suggereixen Rhind et al. (2022), la protecció només esdevé efectiva quan està integrada en tota la cultura de l'organització, en lloc de funcionar com un afegit extern o opcional.

Els clubs també haurien de considerar si els comportaments perjudicials per part d'espectadors/es, incloses les famílies i les persones seguidores, estan clarament abordats en els codis de conducta i els procediments de resposta, especialment durant les competicions, on els comentaris discriminatoris o humiliants es poden normalitzar com a part de la pressió esportiva.

Un altre factor de risc rellevant és la capacitat limitada per identificar experiències diferencials de dany. Els clubs poden defensar formalment la inclusió i, alhora, no disposar del llenguatge, la formació o la confiança necessaris per reconèixer com les normes de gènere i els supòsits heteronormatius configuren les experiències dels infants. Com a resultat, els comportaments perjudicials poden interpretar-se només com a assetjament general o conflicte interpersonal, sense abordar-ne el caràcter marcat pel gènere o LGBTQI-fòbic. Això no només debilita la resposta, sinó que pot fer que els infants afectats se sentin incompresos o invisibilitzats.

Finalment, el risc organitzatiu augmenta quan els mecanismes de seguiment, reflexió i aprenentatge són febles. Si els clubs no recullen retorn, no revisen incidents, no avaluen patrons d'exclusió ni creen oportunitats segures perquè infants i famílies expressin preocupacions, les dinàmiques perjudicials poden romandre invisibles fins que s'agreugen. L'absència de reflexió rutinària també dificulta identificar si determinats grups d'infants participen menys, abandonen abans, eviten espais específics o desconfien dels canals de denúncia.

En conjunt, aquests factors organitzatius i relacionals mostren que la protecció en l'esport de base no pot basar-se només en la bona voluntat o en mesures reactives. Depèn de si els clubs disposen de les estructures, la cultura i les condicions relacionals necessàries perquè la seguretat sigui possible i creïble a la pràctica. Per aquest motiu, el projecte 360 Safe Play ha de tractar la capacitat organitzativa, les relacions de confiança i els estàndards explícits d'inclusió com a components centrals de la prevenció i la resposta davant la violència, i no com a aspectes secundaris o opcionals de la implementació. Això és especialment important en el context d'un projecte transnacional, en què la capacitat de protecció, els marcs d'igualtat i el suport institucional a la inclusió de gènere i LGBTQI poden variar significativament entre contextos nacionals.

3. Impacte en els infants

Els riscos identificats en l'esport de base no afecten tots els infants de la mateixa manera. Tot i que les cultures de club perjudicials, les estructures febles de Protecció i les pràctiques excloents poden comprometre la seguretat de tots els participants, els seus efectes concrets varien segons el gènere, l'expressió de gènere, la identitat sexual percebuda i altres factors interseccionals. Per aquest motiu, l'avaluació d'impacte ha d'anar més enllà d'una comprensió genèrica dels infants com un únic grup i examinar com diferents infants poden experimentar de manera diferent l'exposició, la participació, el reconeixement, la revelació i la protecció en contextos esportius. Això és coherent amb la literatura sobre protecció, que entén el dany en l'esport com el resultat de la interacció de condicions culturals, institucionals i relacionals, i no només com a incidents aïllats (Rhind et al., 2022). Per tant, l'impacte s'ha d'entendre en un sentit ampli. Inclou no només la victimització directa, sinó també la por, l'abandonament, el silenci, la pèrdua de confiança, la reducció de la participació, l'autocensura, el malestar emocional i la disminució de l'accés als beneficis de l'esport.

En contextos de base, aquests efectes poden ser especialment significatius perquè l'esport es presenta habitualment als infants com un espai positiu, de desenvolupament i de construcció comunitària. Quan l'exclusió, l'assetjament o la intimidació es produeixen en aquests entorns, l'impacte pot anar més enllà de l'incident immediat i afectar el sentiment de pertinença dels infants, la seva autoestima i la seva relació a llarg termini amb l'esport. La recerca sobre les experiències de joves LGBTQ+ en l'activitat física i l'esport, per exemple, mostra que els sentiments d'inseguretat i incomoditat poden dissuadir de la participació i reduir l'accés als beneficis àmpliament documentats de la pràctica esportiva (Greenspan et al., 2019).

L'anàlisi següent no s'ha de llegir com si assumís una experiència única per a totes les nenes, tots els nens o tots els infants LGBTQI. Cada grup és divers, i les experiències dels infants variaran segons l'edat, la discapacitat, el suport familiar, la situació socioeconòmica, el context migratori, l'origen ètnic, la cultura del club i les circumstàncies personals.

3.1. Impacte en les nenes

Per a les nenes, l'impacte dels entorns esportius insegurs o excloents sovint està relacionat amb els efectes combinats dels estereotips de gènere, la disminució de la legitimitat, l'escrutini corporal i l'exposició a la violència basada en el gènere. En molts contextos esportius, les nenes encara són avaluades no només en relació amb el rendiment, sinó també en relació amb l'aparença, la feminitat, l'obediència o la respectabilitat. Això pot fer que la seva experiència esportiva sigui més vulnerable a la sexualització, les microagressions sexistes, la humiliació corporal i els estàndards desiguals de disciplina o reconeixement. Willson i Kerr (2023) sostenen que les nenes en l'esport estan exposades a formes de violència psicològica basada en el gènere amb conseqüències en el desenvolupament, mentre que Roberts i Quesnel (2023)

destaquen el paper perjudicial de les pressions relacionades amb el pes, la insatisfacció corporal i les microagressions de gènere en la configuració de les experiències de les esportistes.

Les nenes també poden afrontar barreres addicionals a l'hora de denunciar preocupacions en entorns on l'autoritat masculina és dominant, els comentaris sexistes estan normalitzats o les queixes es desestimen com a exageració, sensibilitat o conflicte interpersonal. Això és coherent amb l'evidència europea més àmplia sobre la violència basada en el gènere, que mostra que l'expressió sovint està condicionada per la por, la vergonya, les relacions de dependència i la baixa confiança en les respostes institucionals. La recerca també destaca que la violència pot romandre oculta o minimitzada en entorns on les relacions de poder desiguals i les normes de gènere desincentiven que les víctimes parlin obertament de les seves experiències (FRA, 2024b). En contextos esportius, això és especialment rellevant quan les estructures d'autoritat, les pressions de rendiment o el comportament sexista normalitzat poden reduir la confiança de les nenes a l'hora de denunciar preocupacions o buscar suport.

Per als infants i adolescents participants, aquestes dinàmiques poden traduir-se en una reducció de la confiança, una autovigilància més elevada i una reticència més gran a ocupar plenament l'espai esportiu. Les nenes poden aprendre que la visibilitat en l'esport comporta més escrutini dels seus cossos, comportaments o relacions, i que expressar malestar pot ser interpretat com a fragilitat o manca de resiliència. En entorns on l'autoritat masculina continua sent dominant, les nenes també poden tenir menys probabilitats de veure's reflectides en estructures de lideratge, entrenament o presa de decisions, cosa que pot afeblir la confiança i reduir la disposició a revelar preocupacions. L'impacte, per tant, no és només immediat sinó acumulatiu: l'exposició repetida a un tracte desconsiderat o marcat pel gènere pot limitar el sentiment de legitimitat i seguretat de les nenes dins de l'esport.

Les conseqüències per a la participació també són rellevants. Quan les nenes viuen l'esport com un entorn de tracte desigual, humiliació, pressió vinculada a la imatge corporal o credibilitat limitada a l'hora de denunciar el dany, poden desvincular-se gradualment de la vida de l'equip, evitar espais específics o abandonar completament l'esport. Des d'una perspectiva de protecció, la conseqüència no és només l'experiència immediata de dany, sinó també la pèrdua d'accés a un entorn potencialment protector i empoderador. Les situacions específiques que requereixen atenció inclouen els comentaris sexualitzats, la pressió al voltant dels uniformes o l'aparença, l'accés desigual a les instal·lacions o a la visibilitat, la humiliació relacionada amb el cos i la possibilitat que el malestar de les nenes sigui minimitzat en lloc de reconegut com una qüestió de protecció.

3.2. Impacte en els nens

Per als nens, l'impacte dels entorns esportius insegurs sovint està mediat per normes de masculinitat que premien la duresa, la competitivitat, el control emocional i la

dominació. Tal com assenyalen Magrath i Anderson (2022), històricament l'esport ha socialitzat nens i homes en ideals de duresa física, estoïcisme emocional i rebuig del que s'ha codificat com a femení. En termes de protecció, això pot fer que els nens tinguin més probabilitats de minimitzar el dolor, ocultar el malestar i acceptar la humiliació, l'agressivitat o la disciplina coercitiva com a parts normals de la participació esportiva. Els nens no han de ser tractats només com a possibles autors de comportaments perjudicials. També poden ser víctimes d'abús, coacció, humiliació, violència emocional o dany sexual, mentre que les normes masculines poden fer que els resulti especialment difícil revelar què ha passat.

Un impacte especialment important per als nens és el desincentiu de la Revelació. Quan la masculinitat s'associa estretament amb la força i la invulnerabilitat, els nens poden témer que denunciar un maltractament comporti burles, pèrdua d'estatus o acusacions de feblesa. Això es pot intensificar en cultures d'equip on el llenguatge homòfob o el control entre iguals de la masculinitat són habituals. Denison et al. (2023) identifiquen el llenguatge homòfob com una característica persistent dels entorns d'esport juvenil masculí, mentre que una revisió sistemàtica recent sobre adolescents nois i homes joves i la seva cerca d'ajuda identifica l'estigma, les normes de gènere i les preocupacions sobre l'autopresentació com a barreres significatives per buscar suport. A la pràctica, això significa que els nens poden romandre més temps en situacions perjudicials, revelar-les més tard o interpretar l'abús com una cosa que s'espera que suportin. Per tant, els sistemes de denúncia s'han de dissenyar de manera que no depenguin del fet que els infants ja tinguin la confiança, el vocabulari o l'autopercepció necessaris per descriure's com a víctimes.

Aquests impactes també afecten l'alfabetització emocional dels nens, les seves relacions entre iguals i la capacitat de reconèixer quan s'han traspassat límits. Una cultura que equipara la masculinitat amb la resistència i el silenci pot reduir la capacitat dels nens de buscar ajuda per a si mateixos, de donar suport a companys que són objecte d'atacs o de qüestionar conductes perjudicials per part de persones adultes i companys d'equip. Per al projecte 360 Safe Play, això significa que el treball sobre la seguretat dels nens ha d'incloure no només la protecció davant la violència, sinó també el qüestionament actiu de les normes que fan més difícil el reconeixement i l'expressió.

3.3. Impacte en infants que no s'ajusten a les normes de gènere i infants LGBTQI

És probable que els infants que no s'ajusten a les normes de gènere i els infants LGBTQI experimentin alguns dels impactes més intensos de les cultures esportives excloents perquè els riscos que afronten estan relacionats tant amb la identitat com amb les normes. Poden ser objecte d'atacs per la seva orientació sexual o identitat de gènere real, però també perquè altres persones els perceben com a insuficientment masculins, insuficientment femenins o, en general, no conformes. En entorns esportius estructurats al voltant d'expectatives binàries rígides, aquests

infants poden trobar-se amb burles, llenguatge hostil, aïllament social, reconeixement erroni o pressió per ocultar aspectes de si mateixos per tal de mantenir-se segurs o acceptats (Magrath i Anderson, 2022).

Per a aquests infants, un dels riscos de protecció més greus no és només el dany original, sinó la possibilitat que buscar ajuda exposi informació personal a iguals, famílies, entrenadors/es o altres persones adultes sense el consentiment de l'infant.

L'impacte sovint és especialment visible en la participació quotidiana. Greenspan et al. (2019) van trobar que els joves LGBTQ+ poden evitar contextos esportius i d'activitat física perquè se senten insegurs o incòmodes, i que els joves transgènere, en particular, se sentien menys segurs en espais segregats per gènere com ara vestidors i lavabos. Evidències més recents també mostren que els esportistes transgènere afronten una discriminació substancial en la participació esportiva, amb danys associats per a la salut mental. En la seva revisió sistemàtica i metaanàlisi, Chan et al. (2024) van identificar una discriminació i una desigualtat significatives en la participació esportiva entre esportistes transgènere, juntament amb conseqüències negatives per a la salut mental. Tot i que aquesta evidència no es limita als infants, és molt rellevant per als contextos de base perquè mostra com les estructures esportives ordinàries poden esdevenir fonts d'estrès crònic, por, malestar emocional i abandonament per a joves les identitats o expressions dels quals no encaixen amb les normes dominants.

En el cas concret dels infants, això pot donar lloc a ocultació, autocensura, evitació dels vestidors o de les situacions de desplaçament, no participació en rituals d'equip o abandonament complet de l'esport. També pot socavar la confiança en les persones adultes quan els entrenadors i el personal del club no tenen el llenguatge, la confiança o la voluntat de respondre adequadament. L'impacte, per tant, no és només personal sinó institucional: quan els infants perceben que els clubs no poden protegir-los sense exposar-los encara més, els canals de denúncia perden credibilitat. Des de la perspectiva d'aquest projecte, la inclusió LGBTQI s'ha de tractar, doncs, com una qüestió central de protecció infantil i no com una preocupació secundària de diversitat. La protecció no ha de dependre del fet que un infant s'identifiqui públicament com a LGBTQI o expliqui la seva identitat. El projecte ha de respondre al dany LGBTQI-fòbic o basat en el gènere a partir del comportament experimentat, presenciado o temut, i no exigir revelar la identitat.

3.4. Consideracions interseccionals: discapacitat, vulnerabilitat socioeconòmica i altres factors

Els impactes descrits anteriorment estan condicionats, a més, per factors interseccionals. El gènere, l'expressió de gènere i la identitat sexual percebuda no operen de manera aïllada; s'entrecreuen amb la discapacitat, la situació socioeconòmica, el context migratori, l'origen ètnic, l'edat, el suport familiar i la posició dins de les jerarquies del club. Per tant, és necessària una perspectiva interseccional per evitar assumir que totes les nenes, tots els nens o tots els infants LGBTQI

experimenten l'esport de manera similar. En la recerca esportiva, la interseccionalitat s'utilitza explícitament per comprendre com múltiples formes de desigualtat es combinen i es reproduïxen en els entorns esportius (Pape et al., 2023). L'edat també és rellevant. Els infants més petits poden no tenir el llenguatge per descriure el malestar, les vulneracions de límits o els comportaments discriminatoris, mentre que els adolescents poden afrontar pressions més fortes relacionades amb els cossos, l'expressió de gènere, la sexualitat, la pertinença al grup d'iguals i la reputació.

La discapacitat és un factor especialment important. Els infants amb discapacitat poden afrontar ja barreres per a la participació esportiva vinculades a entorns inaccessibles, personal insuficientment format, actituds discriminatòries, manca d'informació i adaptació organitzativa feble. Una revisió sistemàtica recent d'Elípe-Lorenzo et al. (2025) va trobar que la participació de persones amb discapacitat en l'esport generalista continua sent limitada a causa de múltiples barreres estructurals i actitudinals. Quan la discapacitat s'entrecreu amb la no-conformitat de gènere, la dependència de persones adultes o les barreres de comunicació, el risc d'exclusió, incomprensió o no expressió, pot ser encara més gran.

La vulnerabilitat socioeconòmica també afecta l'impacte. La recerca sobre la participació esportiva juvenil mostra que els infants de llars amb menys recursos participen menys, afronten més barreres relacionades amb el cost i el transport, i tenen més probabilitats d'afirmar que no se senten benvinguts en entorns esportius. Tandon et al. (2021) van trobar que l'estatus socioeconòmic s'associava inversament amb l'activitat física i la participació esportiva juvenil, i que els infants de famílies amb menys recursos reportaven més barreres pràctiques i relacionals a l'esport. En termes de protecció, això és important perquè els infants de llars amb dificultats econòmiques poden tenir menys alternatives si un club esdevé insegur, i poden dependre més d'un únic entrenador/a, d'una ruta de transport o d'una estructura esportiva local.

Altres factors poden agreujar encara més aquests efectes, com ara pertànyer a una minoria ètnica, la situació migratòria, el coneixement limitat per part de la família del sistema esportiu o la dependència de l'autoritat adulta relacionada amb l'edat. Els infants que viuen en acolliment residencial, separats de les seves famílies o dins de sistemes de protecció infantil també poden afrontar vulnerabilitats addicionals vinculades a la inestabilitat, la dependència d'institucions, la interrupció de les xarxes de suport o un accés reduït a persones adultes de confiança capaces de donar suport a l'expressió, la participació i la cerca d'ajuda. Aquests factors no fan que els infants siguin inherentment vulnerables, però poden augmentar l'exposició al dany quan els entorns esportius no reconeixen les seves circumstàncies, no adapten els mecanismes de suport o no creen vies accessibles i de confiança per a la participació i l'expressió.

La implicació pràctica per al projecte 360 Safe Play és que les mesures de protecció no han d'assumir una experiència infantil uniforme. La formació, la comunicació, els sistemes de denúncia i les eines de seguiment s'han de dissenyar de manera que els

infants que afronten vulnerabilitats múltiples i superposades puguin accedir a la protecció sense haver de superar barreres culturals, lingüístiques, econòmiques o d'accessibilitat addicionals. En aquest sentit, la interseccionalitat no és una capa analítica abstracta, sinó una condició necessària perquè la protecció infantil sigui creïble i efectiva en l'esport de base.

Implicacions per a la implementació

- utilitzar formats accessibles i llenguatge senzill;
- evitar assumir que el suport familiar sempre està disponible,
- oferir més d'un canal de denúncia;
- adaptar els materials segons l'edat i la discapacitat;
- tenir en compte les barreres lingüístiques i culturals,
- fer seguiment de si alguns infants participen menys, eviten determinats espais o abandonen l'esport abans.

4. Integració transversal de les perspectives de gènere i LGBTQI en el conjunt de l'acció

Integrar transversalment les perspectives de gènere i LGBTQI en l'acció 360 Safe Play requereix més que afegir referències aïllades a la igualtat o la inclusió. Vol dir garantir que els components centrals del projecte (formació, materials adaptats als infants, canals de denúncia, enfocaments restauratius, comunicació i incidència) es dissenyin des de l'inici de manera que reconeguin com les normes de gènere, l'heteronormativitat i la discriminació vinculada a la Identitat de gènere o l'expressió de gènere configuren les experiències de seguretat dels infants en l'esport. En les orientacions sobre protecció en l'esport, l'educació, els procediments i la comunicació es tracten com a parts centrals de la prevenció, i no com a afegits secundaris, i s'espera que els sistemes efectius tinguin en compte els factors que poden fer que alguns infants siguin més vulnerables (Council of Europe, n.d.; International Safeguards for Children in Sport, 2021).

Per a aquest projecte, la integració transversal té, per tant, dues dimensions complementàries. En primer lloc, l'acció ha d'abordar explícitament els riscos vinculats al sexisme, l'homofòbia, la bifòbia, la transfòbia i les expectatives de gènere rígides, en lloc de basar-se només en referències genèriques a l'assetjament o la inclusió. En segon lloc, ha de garantir que totes les eines del projecte siguin utilitzables, creïbles i segures per als infants que poden estar posicionats de manera diferent en els contextos esportius, incloses nenes, nens, infants que no s'ajusten a les normes de gènere, infants LGBTQI, infants amb discapacitat i infants que afronten altres vulnerabilitats.

Els treballs recents que se centren en joves sobre la inclusió LGBTQI en l'esport reforcen aquesta necessitat, ja que posen l'èmfasi en les experiències viscudes dels joves en l'"esport escolar i comunitari" i les tracten com a centrals per al desenvolupament d'entorns inclusius (IGLYO, 2025).

4.1. Orientació de la formació per a professionals i entrenadors/es

La formació per a professionals i entrenadors/es s'ha de concebre com una mesura central de protecció i no com una sessió puntual de sensibilització. Les orientacions del Consell d'Europa sobre programes i materials educatius subratllen que totes les persones amb responsabilitats envers infants en l'esport han de tenir accés a formació en protecció, mentre que aquelles amb rols especialitzats en protecció requereixen un nivell de formació més alt. Les mateixes orientacions recomanen que la formació s'integri en programes educatius més amplis per a entrenadors/es, responsables i líders esportius, que s'adapti a responsabilitats específiques, que s'actualitzi regularment i que es dugui a terme amb el suport d'experts rellevants. La formació introductòria en Protecció en l'esport també inclou habitualment la capacitat de reconèixer, respondre, denunciar i registrar preocupacions, i d'aplicar la pràctica de protecció a les realitats específiques dels contextos esportius.

Contingut formatiu mínim

La formació hauria de cobrir, com a mínim:

- reconeixement del dany basat en el gènere i LGBTQI-fòbic;
- llenguatge sexista, homòfob, bifòbic i transfòbic;
- respostes segures a les revelacions,
- confidencialitat i prevenció de la revelació no consentida de la identitat o l'orientació sexual;
- riscos als vestidors, en els desplaçaments i en la comunicació digital;
- límits entre persones adultes i infants i interaccions individuals;
- quan el conflicte entre iguals esdevé una qüestió de protecció;
- procediments de denúncia i derivació;
- ús adequat i inadequat de les pràctiques restauratives.

Des d'una perspectiva de gènere i LGBTQI, el contingut formatiu hauria de cobrir explícitament com el dany està configurat per les normes de gènere i les cultures excloents. Això inclou reconèixer el llenguatge sexista, homòfob, bifòbic i transfòbic; comprendre com els supòsits hipermasculins o heteronormatius poden afectar la participació i l'expressió; i aprendre a respondre a les preocupacions sense revelar involuntàriament la identitat o l'orientació sexual, patologitzar o estereotipar els infants. Les orientacions pràctiques per a un entrenament inclueixen, a més, que els entrenadors/es haurien de modelar un llenguatge respectuós, evitar supòsits sobre la identitat, respectar els noms i pronoms escollits, protegir la privacitat al voltant de la Identitat de gènere i la sexualitat, intervenir davant comentaris discriminatoris i preparar amb antelació les instal·lacions, els desplaçaments i l'organització dels vestidors perquè la seguretat no depengui del fet que un infant hagi de fer una expressió pública.

La metodologia formativa també és important. Com que aquests temes afecten comportaments quotidians, normes de grup i decisions difícils, el format més útil probablement serà interactiu i basat en escenaris, més que no pas purament descriptiu. Els casos específics per rol haurien d'incloure, per exemple, bromes sexistes o homòfobes presentades com a "comentaris informals", exclusió als vestidors, pressió al voltant dels uniformes, comunicació inadequada entre persones adultes i infants a través de xarxes socials, i incertesa sobre quan un conflicte entre iguals requereix una resposta formal de protecció. Les orientacions del Consell d'Europa també recomanen formació interactiva i orientada a resultats, suport per a participants que puguin veure's afectats pel material, i sistemes per fer seguiment de la finalització i de l'aprenentatge continu.

4.2. Contingut dels materials adaptats als infants

Els materials adaptats als infants han de traduir els principis de protecció i inclusió en un llenguatge i uns formats que els infants puguin entendre i utilitzar realment. Les orientacions específiques per a l'esport del Consell d'Europa indiquen que els infants i joves esportistes han de tenir accés a informació sobre els seus drets i els riscos de violència i abús, adaptada a les seves capacitats evolutives. De manera més àmplia,

les orientacions de comunicació sobre protecció adaptada als infants recomanen que se'ls proporcioni informació adequada a l'edat sobre què són el dany i l'abús, quin comportament de les persones adultes és adequat o inadequat, on i com denunciar preocupacions, i on es pot trobar suport.

Per a aquest projecte, els materials adaptats als infants haurien d'explicar, per tant, amb un llenguatge senzill i directe, que tothom té dret a participar en l'esport de manera segura i sense humiliació, assetjament ni discriminació. Haurien d'anomenar formes de comportament que sovint es normalitzen, però que no són acceptables, inclosos els insults sexistes, els comentaris homòfobs o transfòbics, la humiliació corporal, la pressió per ocultar la diferència i el contacte digital inapropiat. També haurien d'explicar què poden fer els infants si els passa alguna cosa a ells o a un company/a d'equip, amb qui poden parlar i quin tipus de suport poden esperar. Les orientacions recents d'UNICEF són útils en aquest punt perquè subratllen que els sistemes de retroalimentació i denúncia orientats als infants funcionen millor quan són “accessibles i segurs”, “sensibles a la confidencialitat” i ofereixen “múltiples opcions” perquè els infants puguin parlar (UNICEF, 2026).

Els missatges adreçats als infants haurien d'incloure afirmacions senzilles com ara:

- “Ningú té dret a humiliar-te, insultar-te o burlar-se de qui ets.”
- “Les bromes que fan que algú se senti insegur o exclòs no estan bé.”
- “Pots demanar ajuda encara que no estiguis segur/a que allò sigui greu.”
- “No has de compartir informació privada sobre tu per ser respectat/da o protegit/da.”
- “Hi ha més d'una persona adulta amb qui pots parlar.”
- “Si et passa alguna cosa a tu o a un company/a d'equip, pots demanar ajuda i se't prendrà seriosament.”

Els materials també s'han de dissenyar d'una manera realment adaptada als infants i inclusiva. Les orientacions sobre comunicació de protecció adaptada als infants recomanen implicar els infants en el procés de disseny, adaptar els materials a l'edat, el gènere, la discapacitat, la llengua i la cultura, i utilitzar elements visuals i exemples que facilitin la comprensió sense generar por innecessària. També recomanen incloure recursos de suport, com ara línies d'ajuda, punts focals i contactes de confiança. Aplicat a aquest projecte, això significa que els materials haurien de representar infants diversos i experiències esportives diverses, evitar representacions estereotipades de nenes i nens, i reconèixer maneres diverses d'expressar el gènere, la participació i la pertinença en l'esport. Els materials també haurien d'incloure exemples que parlin de les realitats dels infants que se senten diferents, exclosos o insegurs sense exigir-los que es defineixin públicament.

Els materials s'han d'adaptar segons l'edat i les necessitats de comunicació. Per als infants més petits, poden ser més adequats els formats visuals, els escenaris senzills i els exemples concrets. Per als adolescents, els materials també haurien d'abordar

la privacitat, les relacions, el contacte en línia, la discriminació, el consentiment, la pressió entre iguals i el respecte pels límits i les identitats personals. Per als infants amb discapacitat, s'han de considerar des de l'inici formats accessibles i comunicació amb suport.

També s'haurien de considerar, quan sigui adequat, formats de lectura fàcil, llenguatge planer i suports visuals per fer que la informació sobre protecció sigui més accessible i comprensible per a tots els infants.

4.3. Mecanismes d'alerta primerenca i denúncia

Els mecanismes d'alerta primerenca i denúncia s'han de dissenyar perquè siguin creïbles, accessibles i segurs per als infants. Les *Salvaguardes internacionals per a infants en l'esport* estableixen que hi ha d'haver "procediments clars que proporcionin orientacions pas a pas" sobre quina acció cal prendre quan sorgeixen preocupacions (International Safeguards for Children in Sport, 2021). Aquest és un punt clau per al projecte, perquè els sistemes de denúncia només funcionen quan els infants, les famílies i el personal entenen què compta com a preocupació, on es pot plantejar, qui hi respondrà i què passarà després.

Per al projecte 360 Safe Play, això significa que els canals de denúncia no s'han de limitar a un únic canal formal ni a casos definits de manera estreta com a abús greu. Els infants i les famílies han de poder plantejar preocupacions a través de múltiples punts d'entrada, inclòs un punt focal de protecció, una altra persona adulta de confiança, formats de denúncia accessibles i, quan sigui adequat, vies de baix llinar o anònimes. Les orientacions d'UNICEF adaptades als infants són especialment rellevants en aquest punt perquè assenyalen que els infants tenen menys probabilitats d'utilitzar mecanismes quan no els entenen, no hi confien o temen conseqüències negatives. En canvi, els mecanismes dissenyats pensant en els infants tenen més probabilitats de ser segurs, confidencials i utilitzables a la pràctica (UNICEF, 2026).

Els infants no haurien de fer servir un procediment formal de queixa com a única via d'accés a la protecció. Les oportunitats de baix llinar per parlar amb una persona adulta de confiança són essencials, perquè els infants poden fer una revelació gradualment, indirectament o a través de signes de malestar, i no necessàriament mitjançant un relat formal complet.

Des d'una perspectiva de gènere i LGBTQI, el disseny dels sistemes de denúncia també ha d'abordar les barreres vinculades a la privacitat, la desconfiança i la por a la revelació no consentida de la identitat o l'orientació sexual. El recurs de viaSport per a entrenadors/es és especialment clar en aquest punt quan afirma que la comunicació al voltant del gènere i la sexualitat és "la història que correspon explicar a cada participant" (viaSport, 2023). Aplicat als sistemes de denúncia, això significa que els infants han de poder descriure el dany sense ser pressionats a revelar més informació personal de la necessària per a la seva protecció. Això és especialment important en contextos que impliquen la identitat de gènere, l'expressió de gènere o l'orientació sexual, on la confidencialitat i la protecció davant revelacions no desitjades

són consideracions essencials de protecció, tal com recullen els Principis de Yogyakarta més 10 (2017). També significa que les persones que reben denúncies han de distingir entre la informació necessària per a l'acció de protecció i la informació relacionada amb la identitat que ha de romandre privada llevat que l'infant triï el contrari.

4.4. Pràctiques restauratives entre iguals

Les pràctiques restauratives entre iguals poden ser un component útil del projecte, especialment per abordar danys entre iguals, reconstruir la confiança i enfortir la responsabilitat del grup, però s'han d'emmarcar amb cura dins d'un model de protecció. L'evidència més sòlida en aquest àmbit prové dels contextos educatius més que no pas de l'esport. Una revisió sistemàtica recent va trobar que les pràctiques restauratives s'han utilitzat per “reduir la violència escolar i millorar el benestar emocional i la cohesió del grup” (Alonso-Rodríguez et al., 2025). Això és rellevant per a 360 Safe Play perquè molts dels danys que el projecte busca abordar —exclusió, bromes humiliants, llenguatge discriminatori i intimidació entre iguals— són de naturalesa relacional i poden beneficiar-se de respostes estructurades i no punitives que reconstrueixin la responsabilitat. Les pràctiques restauratives només s'han de considerar després que una avaluació de risc de protecció hagi confirmat que el procés és segur, voluntari i adequat per als infants implicats.

En termes pràctics, el treball restauratiu entre iguals pot ser adequat en casos com ara insults repetits, exclusió de la vida de l'equip, “comentaris informals” discriminatoris, conflictes entre iguals o rituals d'humiliació, sempre que primer s'avaluï la seguretat i que la participació sigui voluntària i acompanyada. Cal una cautela especial en situacions que impliquin dany sexista, homòfob o transfòbic, en què els infants poden sentir pressió per minimitzar l'impacte de la discriminació, protegir la pertinença al grup o evitar la revelació no desitjada d'informació personal.

L'evidència de revisions basades en l'àmbit escolar també suggereix que els enfocaments restauratius són més efectius quan s'integren en una cultura més àmplia de construcció de relacions i responsabilitat compartida, en lloc d'utilitzar-se només després que es produeixin incidents. Això dona suport a la idea que, dins del projecte, les pràctiques restauratives s'han de vincular a un treball més ampli sobre el clima d'equip, l'empatia, l'escolta i les normes col·lectives. Les pràctiques restauratives no s'han de fer servir quan hi ha abus perpetrat per persones adultes, violència sexual, coacció, intimidació greu, por a represàlies, desequilibri de poder greu o risc continuat. En aquests casos, els procediments formals de protecció han de tenir prioritat.

Al mateix temps, les pràctiques restauratives s'han de situar com un complement de la protecció, i no com una alternativa a la denúncia, la derivació o l'acció protectora. La literatura sobre enfocaments restauratius subratlla la importància del context, la preparació i els límits adequats, i això és especialment important quan els infants poden sentir-se pressionats a reconciliar-se en situacions insegures o desiguals. Per aquest motiu, dins del model 360 Safe Play, les pràctiques restauratives entre iguals

s'han de situar com un complement de la protecció, i no com una alternativa a la denúncia, la derivació o l'acció protectora.

Quan s'utilitzin enfocaments restauratius, les salvaguardes mínimes haurien d'incloure facilitació formada, participació voluntària, absència de pressió per perdonar o reconciliar-se, preparació separada amb cada infant, possibilitat d'aturar el procés, seguiment posterior i documentació de qualsevol nova preocupació de protecció.

4.5. Materials de comunicació i incidència que aborden la identitat de gènere i l'expressió de gènere

Els materials de comunicació i incidència haurien d'abordar explícitament la identitat de gènere, l'expressió de gènere i la discriminació relacionada amb el col·lectiu LGBTQI, en lloc de basar-se només en referències generals a la inclusió. Els treballs recents d'IGLYO centrats en joves presenten les experiències de joves LGBTQI en l'esport com a centrals per entendre què requereixen els entorns inclusius, i situen aquestes experiències com a rellevants tant per a l'esport escolar com per al comunitari (IGLYO, 2025). Això és important perquè el llenguatge genèric d'"inclusió per a tothom" pot deixar la identitat de gènere i l'expressió de gènere sense anomenar i, per tant, insuficientment abordades a la pràctica.

Llista de comprovació per a una comunicació segura

Abans de la publicació, la comunicació del projecte hauria de comprovar:

- El missatge evita els estereotips?
- Anomena clarament la discriminació i la violència quan és rellevant?
- Evita exposar la identitat o les experiències personals dels infants?
- Utilitza un llenguatge basat en drets i centrat en l'infant?
- Mostra on poden buscar suport els infants o les famílies?
- Ha estat revisat per detectar riscos de protecció, privacitat i consentiment?

En termes pràctics, els materials de comunicació del projecte haurien de deixar clar que el sexisme, l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia són qüestions de protecció, i no assumptes marginals o privats. Haurien de comunicar que el respecte pels noms i pronoms escollits, la privacitat, les instal·lacions segures i l'absència de tracte humiliant o discriminatori formen part de l'esport segur. Les orientacions sobre entrenament inclusiu donen suport a aquest enfocament posant l'èmfasi en el llenguatge respectuós, la privacitat i l'adaptació pràctica, mentre que recursos més amplis d'inclusió en l'esport subratllen que les organitzacions han de crear entorns acollidors "sobre la base de l'Orientació sexual, la Identitat de gènere o l'Expressió de gènere" (viaSport, 2023). Això proporciona al projecte una base sòlida per produir comunicació que sigui alhora centrada en l'infant i explícita sobre les formes de dany que pretén prevenir.

Aquests materials també s'han de desenvolupar tenint en compte la representació segura. Les eines de protecció infantil en l'esport subratllen la necessitat d'estàndards clars sobre comunicació, imatges, interacció en línia i protecció davant l'assetjament o el contacte inadequat. En un marc sensible al gènere i al col·lectiu LGBTQI, això significa que la comunicació del projecte no ha d'exposar mai els infants de maneres que comprometin la privacitat o la seguretat, i ha d'evitar missatges que converteixin la identitat de gènere o l'expressió de gènere en un espectacle o una controvèrsia. Els materials d'incidència haurien d'emmarcar aquestes qüestions a través dels drets, la dignitat, la participació i la protecció.

En aquest sentit, la comunicació i la incidència no són només eines de difusió, sinó també eines preventives: contribueixen a establir normes, fer visibles els canals de denúncia, reduir el silenci al voltant de la discriminació i mostrar que la protecció inclusiva forma part de la bona pràctica ordinària.

Els materials de comunicació que impliquin infants han de seguir estàndards estrictes sobre l'ús d'imatges, el consentiment, la privacitat i la seguretat digital. Els infants no han de ser presentats mai visualment o narrativament de maneres que els exposin a l'estigma, la identificació, les represàlies o una visibilitat no desitjada.

5. Alineament tècnic i requisits de seguiment

Als efectes del projecte 360 Safe Play, les conclusions d'aquesta avaluació no han de quedar-se en el nivell de recomanacions generals. S'han de traduir en requisits de seguiment tècnicament alineats amb el marc lògic del projecte, el Pla de garantia de qualitat i les rutines de recollida d'evidències. En termes pràctics, això significa que les consideracions de gènere i LGBTQI s'han de reflectir no només en els materials narratius, sinó també en els indicadors, les eines de recollida de dades, els procediments de protecció i els processos de revisió. Aquest enfocament és coherent amb les orientacions actuals sobre protecció en l'esport i protecció infantil, que tracten el seguiment i l'avaluació com a components centrals d'un sistema de protecció funcional, i no com a tasques administratives secundàries. UNICEF també afirma que la protecció ha d'estar "integrada en processos, plans i accions", mentre que les *Salvaguardes internacionals per a infants en l'esport* inclouen el "seguiment i l'avaluació" com una de les salvaguardes bàsiques esperades de les organitzacions que treballen amb infants (UNICEF, 2025; International Safeguards for Children in Sport, 2021).

Des d'aquesta perspectiva, l'alineament tècnic requereix atendre quatre elements connectats. En primer lloc, el projecte ha de definir indicadors capaços de mostrar si les mesures de protecció sensibles al gènere i inclusives amb el col·lectiu LGBTQI s'estan implementant i utilitzant realment. En segon lloc, ha d'establir requisits de recollida de dades proporcionats i segurs, inclosa una desagregació adequada quan sigui rellevant. En tercer lloc, ha d'integrar garanties ètiques, de confidencialitat i de **no fer mal** que siguin sòlides en totes les activitats de seguiment i generació d'evidències que impliquin infants. En quart lloc, ha de garantir que l'evidència resultant s'utilitzi no només per a la rendició de comptes, sinó també per a l'adaptació, l'aprenentatge i la millora al llarg de tota l'acció. D'aquesta manera, el seguiment esdevé un mecanisme per reforçar la qualitat de la implementació, i no un exercici purament orientat a la justificació.

5.1. Indicadors i resultats esperats

Els indicadors s'han d'organitzar en tres nivells: indicadors de procés, indicadors de resultat tangible i indicadors de resultat d'impacte. Aquesta distinció ajuda el projecte a fer seguiment no només de si les activitats s'han dut a terme, sinó també de si les eines estan disponibles i de si els infants i les persones adultes experimenten canvis significatius.

Tipus d'indicador	Finalitat	Exemple
Procés	Fa seguiment de si les activitats s'implementen	Nombre i % d'entrenadors/es formats.
Resultat	Fa seguiment de si existeixen eines o sistemes	Clubs amb canals de denúncia visibles.
Impacte	Fa seguiment de si s'experimenta un canvi	Infants que declaren que saben on buscar ajuda.

Taula 5. Taula d'indicadors

Els indicadors relacionats amb la integració transversal del gènere i el col·lectiu LGBTQI haurien de combinar dimensions de procés, de resultat i d'impacte. Els indicadors de procés són necessaris per fer seguiment de si s'estan duent a terme els passos clau d'implementació, com ara la proporció de professionals i entrenadors/es que reben formació sobre violència basada en el gènere i violència LGBTQI-fòbica, el nombre de clubs que revisen o adopten procediments de protecció que aborden explícitament la discriminació vinculada a la identitat de gènere i l'expressió de gènere, o el nombre de materials adaptats als infants que incorporen continguts de protecció inclusiva. Els indicadors de resultat haurien d'avaluar si les estructures i eines rellevants estan disponibles i funcionen, per exemple si els canals de denúncia són visibles, si existeixen punts focals de protecció designats, i si els clubs poden demostrar que els seus codis de conducta, orientacions i materials de comunicació reflecteixen els estàndards del projecte sensibles al gènere i inclusivament amb el col·lectiu LGBTQI. Aquesta lògica és coherent amb les orientacions d'UNICEF, que indiquen que la igualtat de gènere s'ha d'integrar en l'"abast de l'anàlisi i els indicadors", i que els mètodes de recollida i anàlisi de dades han de ser sensibles al gènere i als drets humans, inclosos els drets dels infants (UNICEF, 2021).

Els indicadors d'impacte són igualment importants perquè el projecte no només ha de fer seguiment de si les eines existeixen, sinó també de si són fiables, accessibles i significatives per als infants. Per aquest motiu, els resultats esperats haurien d'incloure canvis en el coneixement dels infants sobre els seus drets i opcions de denúncia, canvis en la confiança dels professionals per identificar i respondre a preocupacions de protecció relacionades amb el gènere i el col·lectiu LGBTQI, i canvis en les percepcions dels infants sobre seguretat, inclusió i respecte dins dels entorns dels clubs. També és recomanable incloure indicadors relacionats amb la confiança per buscar ajuda, el coneixement de persones adultes de confiança i la percepció dels infants que els comportaments discriminatoris o humiliants es prenen seriosament. D'acord amb les *Salvaguardes internacionals*, les opinions dels infants s'han de tenir en compte en el disseny, la implementació i l'avaluació d'aquestes salvaguardes, de manera que el seguiment no es basi únicament en les percepcions

adultes sobre la millora (International Safeguards for Children in Sport, 2021). El projecte hauria de distingir entre indicadors bàsics requerits en tots els contextos d'implementació i indicadors opcionals d'aprenentatge que es puguin adaptar a les realitats de cada país, club o pilot.

Un altre punt és que els resultats esperats s'han d'interpretar amb cura. En el treball de protecció, un augment de les preocupacions denunciades no indica automàticament que les condicions hagin empitjorat; també pot suggerir una millora de la sensibilització, una confiança més gran en els mecanismes de denúncia o un millor accés al suport. Per aquest motiu, el seguiment ha de llegir les dades de denúncia conjuntament amb dades de percepció, finalització de la formació, retroalimentació qualitativa i evidències sobre la gestió de casos. Per tant, un marc de seguiment tècnicament sòlid combinarà indicadors quantitatius amb evidència qualitativa d'infants, famílies, professionals i clubs, i permetrà al projecte distingir entre el compliment formal i el canvi significatiu en la pràctica quotidiana. Això és coherent amb els enfocaments de programació basats en l'evidència i adaptatius, que utilitzen el seguiment i l'aprenentatge no només per registrar resultats, sinó també per avaluar el progrés, identificar reptes i millorar l'efectivitat.

5.2. Requisits de recollida de dades desagregades

El sistema de seguiment del projecte hauria d'incloure la recollida de dades desagregades perquè les diferents experiències i resultats no desapareguin dins d'informes agregats. Com a mínim, quan sigui rellevant i viable, el projecte hauria de procurar desagregar les dades per sexe o gènere, segons sigui adequat en el context, grup d'edat, situació de discapacitat, país, tipus d'agent implicat i, quan sigui rellevant, rol dins del club. Les orientacions d'UNICEF sobre avaluació sensible al gènere fan referència explícita a la desagregació de dades per gènere, edat i grups de discapacitats, així com per grups socialment exclosos, mentre que UN Women assenyalava que captar les desigualtats interseccionals requereix desagregar per sexe, edat i altres característiques rellevants, incloses la discapacitat, la classe social, la ubicació, l'educació i la situació migratòria (UNICEF, 2021).

Al mateix temps, la desagregació en aquest àmbit ha de ser proporcionada i sensible. La informació sobre orientació sexual i Identitat de gènere pot ser molt sensible, i l'Oficina de l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Drets Humans ha subratllat que la recollida d'aquestes dades planteja preocupacions sobre "privacitat, identitat, autodeterminació i seguretat", especialment perquè l'estigma pot amplificar els danys causats per la Revelació/Expressió o el mal ús de la informació. Per aquest motiu, el projecte no ha d'assumir que la recollida directa de dades identificatives sobre orientació sexual o identitat de gènere sigui sempre necessària, adequada o segura (OHCHR, 2019). Les dades directes sobre l'orientació sexual o la Identitat de gènere dels infants no s'han de recollir per defecte. Només s'haurien de recollir quan hi hagi una finalitat clara de protecció o seguiment, quan la participació sigui voluntària, quan sigui possible l'anonimat o l'agregació, i quan el projecte pugui garantir una gestió segura, accés restringit i no divulgació.

En termes pràctics, això significa que el projecte hauria d'adoptar un enfocament de minimització de dades. Sempre que sigui possible, el seguiment hauria de prioritzar dades anonimitzades i agregades, l'autoidentificació voluntària i preguntes basades en experiències o percepcions, en lloc de l'expressió directa de la identitat. En molts casos, serà més segur i més útil preguntar si els infants han presenciat o experimentat exclusió, llenguatge humiliant, manca de privacitat, por en espais de vestidor o incertesa sobre en qui confiar, en lloc d'exigir-los que es classifiquin en categories identitàries. Les decisions sobre què cal recollir també s'han de basar en l'ús probable de les dades, el nivell de risc implicat i fins a quin punt la recollida és realment necessària per millorar la pràctica de protecció. Això és coherent amb els enfocaments de drets de l'infant i drets humans aplicats a la generació d'evidències, que posen l'èmfasi en la rellevància, la proporcionalitat i la participació dels grups marginats a l'hora de decidir quines dades són importants. Alternatives més segures poden incloure preguntar als infants si han presenciat o experimentat llenguatge discriminatori, si se senten respectats, si saben on buscar ajuda, si els espais de vestidor els semblen segurs o si confien que les persones adultes respondran adequadament.

5.3. Salvaguardes: ètica, confidencialitat i no fer mal

Totes les activitats de seguiment, consulta i recollida de dades vinculades a aquesta avaluació s'han de guiar pels **principis d'ètica, confidencialitat i no fer mal**. Atès que el projecte tracta amb infants, violència, discriminació i qüestions potencialment sensibles relacionades amb la identitat de gènere i l'expressió de gènere, la generació d'evidències s'ha de tractar com una activitat de protecció en si mateixa. La política de protecció d'UNICEF posa l'èmfasi en un enfocament proactiu per prevenir i gestionar riscos de dany, i les orientacions ètiques d'UNICEF deixen clar que la recollida de dades que implica infants o dades secundàries sensibles ha de complir estàndards ètics elevats (UNICEF, 2025; UNICEF, 2021).

En termes operatius, això significa que la participació en activitats de retroalimentació o seguiment ha de ser voluntària, adequada a l'edat i basada en informació clara sobre la finalitat, la confidencialitat i el seguiment posterior. S'ha d'explicar als infants, amb un llenguatge que puguin entendre, quina informació es recull, per què es recull, qui hi tindrà accés i quins són els límits de la confidencialitat. Aquest darrer punt és especialment important quan una revelació pot activar l'obligació de denúncia o l'escalada d'un cas de protecció. Les orientacions recents d'UNICEF Innocenti sobre recerca en temes delicats amb infants subratllen la necessitat d'un pla clar de gestió de dades que reconegui qualsevol limitació de la confidencialitat derivada de l'obligació de denúncia o de l'expressió d'un dany imminent. També destaca la importància de comprendre el context jurídic i polític local al voltant del consentiment, l'assentiment, l'intercanvi de dades i qualsevol llei o pràctica que pugui incrementar els riscos per a determinats grups, inclosa la joventut LGBTQI+ (UNICEF, 2025). No s'hauria de dur a terme cap activitat de seguiment o consulta amb infants si les

persones facilitadores no saben com respondre en cas que un infant reveli dany, malestar, por o risc immediat durant l'activitat.

Per tant, les garanties de confidencialitat haurien d'incloure la minimització de dades, l'accés restringit a informació identificativa, l'emmagatzematge segur, normes clares de conservació i eliminació, i la separació de les dades de seguiment respecte d'identificadors personals innecessaris sempre que sigui possible. Cal una cautela especial en relació amb la identitat de gènere, l'orientació sexual i les experiències de discriminació dels infants, ja que una gestió negligent d'aquesta informació pot exposar-los a revelació no consentida de la identitat o l'orientació sexual, estigma, represàlies o més exclusió. El projecte també ha de garantir que el personal de seguiment, les persones facilitadores i els punts focals de protecció estiguin formats per respondre adequadament si els infants revelen dany durant processos de recollida d'evidències. Les orientacions d'UNICEF sobre comunicació ètica centrada en els infants també subratllen que la dignitat, la privacitat i la protecció dels infants davant del dany i les represàlies han de prevaldre per sobre dels objectius d'incidència o comunicació (UNICEF, n.d.).

Les mesures de protecció de dades haurien d'incloure emmagatzematge segur, accés restringit, períodes clars de conservació, anonimització quan sigui possible, pseudonimització quan sigui necessari, procediments d'eliminació segura i normes clares sobre qui pot accedir a informació identificativa.

Finalment, el principi de No fer mal exigeix que la recollida de dades només es dugui a terme quan hi hagi una capacitat realista de respondre de manera segura a allò que es pugui revelar. La identificació de riscos sense un seguiment segur pot socavar la confiança i generar nous danys. Per aquest motiu, els plans de seguiment han d'estar vinculats als canals de derivació, als procediments de protecció i a responsabilitats designades per a l'escalada de casos, i alhora han de permetre ajustos ràpids si la implementació revela riscos no previstos o febleses en els sistemes de resposta. Les orientacions d'UNICEF sobre recerca sensible amb infants recomanen específicament responsabilitats clares de seguiment i mecanismes de supervisió perquè les preocupacions es puguin rastrejar i els protocols es puguin ajustar ràpidament quan calgui (UNICEF, 2025).

5.4. Ús de les conclusions per al seguiment i la millora del projecte

Les conclusions generades a través d'aquesta avaluació i del sistema de seguiment associat s'han d'utilitzar com una font viva d'evidència per a la gestió del projecte, la garantia de qualitat i la millora de la implementació. No s'han de tractar només com a material de compliment per als entregables. Les orientacions d'UNICEF sobre seguiment, avaluació i aprenentatge descriuen les funcions de MEL com a centrals per a una "programació basada en l'evidència, equitativa i adaptativa", mentre que les orientacions de revisió anual vinculen explícitament la revisió periòdica amb l'avaluació del progrés, la identificació de reptes i la millora de l'efectivitat del programa. En el context de 360 Safe Play, això significa que l'evidència sobre

protecció relacionada amb el gènere i el col·lectiu LGBTQI s'ha de revisar regularment i traduir-se en mesures correctores o de reforç durant la implementació, i no només al final del projecte (UNICEF, 2025).

Les conclusions s'han d'utilitzar mitjançant un cicle senzill d'aprenentatge:

1. Recollir evidències de la formació, els materials, els sistemes de denúncia i el retorn d'infants i famílies;
2. Revisar internament les conclusions;
3. Identificar mancances de protecció, inclusió o implementació;
4. Adaptar la formació, els materials, els canals de denúncia o el suport als clubs;
5. Documentar els canvis realitzats;
6. Revisar de nou durant el següent cicle de seguiment.

En termes pràctics, les conclusions del projecte haurien d'alimentar almenys quatre bucles de millora. En primer lloc, haurien d'orientar el refinament dels continguts formatius, per exemple identificant mancances recurrents en la confiança dels entrenadors/es o malentesos recurrents sobre la confidencialitat, la discriminació o el dany entre iguals. En segon lloc, haurien de guiar la revisió dels materials adaptats als infants i dels materials de comunicació quan el retorn dels infants suggereixi que els missatges no són clars, són massa centrats en les persones adultes o no són prou inclusius. En tercer lloc, haurien de donar suport al reforç dels canals de denúncia quan les preocupacions continuïn infradenunciades, mal enteses o insuficientment confiables. En quart lloc, haurien d'orientar el suport a escala de país i de soci, ajudant el consorci a identificar on alguns clubs o contextos requereixen un acompanyament més específic per complir els estàndards de protecció del projecte. La lògica d'autoauditoria de les *Salvaguardes internacionals* és útil en aquest punt perquè emmarca el seguiment com una manera d'identificar tant fortaleeses com àrees en què les organitzacions poden millorar.

Un altre requisit és que les conclusions s'han de debatre de manera que preservin la veu dels infants sense comprometre'n la seguretat. Les *Salvaguardes internacionals* subratllen que implicar els infants en el disseny, la implementació i l'avaluació de les salvaguardes ajuda a garantir que aquestes mesures siguin significatives i promou una cultura en què persones adultes i infants valoren allò que els infants tenen a dir. Per a 360 Safe Play, això suggereix que el seguiment del projecte hauria d'incloure el retorn dels infants no només com a dades brutes, sinó també com a part de la interpretació de les conclusions i de la definició de prioritats de millora. Això ajudarà a garantir que el seguiment no esdevingui excessivament tècnic o dirigit per persones adultes, i que les dimensions de gènere i LGBTQI de la seguretat continuïn sent visibles en la pràctica (International Safeguards for Children in Sport, 2021).

En conjunt, el valor tècnic d'aquesta avaluació rau en la seva capacitat per reforçar l'aprenentatge del projecte, així com la rendició de comptes. Mitjançant la integració d'indicadors específics, una desagregació proporcionada, garanties ètiques sòlides i processos de revisió estructurats, el projecte pot garantir que la protecció sensible al

gènere i inclusiva amb el col·lectiu LGBTQI es monitori com a part de la qualitat de la implementació, i no com un afegit temàtic aïllat. Aquesta és també la manera més efectiva de garantir que les conclusions de l'avaluació continuïn orientant la presa de decisions, l'adaptació i la transferibilitat en els diferents contextos en què s'implementa el projecte.

6. Conclusions i recomanacions prioritàries

6.1. Avaluació general

Aquesta *Avaluació de l'impacte en la infància, el gènere i el col·lectiu LGBTQI* confirma que el projecte 360 Safe Play està ben posicionat per abordar una dimensió rellevant i sovint insuficientment reconeguda de la violència contra els infants en l'esport de base. L'anàlisi mostra que els riscos vinculats a les normes de gènere, l'heteronormativitat i la discriminació basada en la identitat de gènere o l'expressió de gènere no són qüestions perifèriques, sinó preocupacions estructurals de protecció que poden configurar les experiències quotidianes dels infants pel que fa a la participació, la confiança, l'expressió i la protecció. En l'esport base, aquests riscos sovint estan integrats en les cultures ordinàries dels clubs, les dinàmiques informals entre iguals, les relacions d'autoritat adulta i els sistemes organitzatius febles, en lloc d'aparèixer només a través d'incidents excepcionals. Per aquest motiu, és necessària una perspectiva sensible al gènere i inclusiva amb el col·lectiu LGBTQI si el projecte vol assolir el seu objectiu de crear entorns esportius més segurs per a tots els infants.

L'avaluació també confirma que aquests riscos no afecten tots els infants de la mateixa manera. Les nenes poden estar exposades a una disminució de la legitimitat, a l'escrutini corporal i a formes de violència basada en el gènere que comprometen tant la seguretat com la participació. Els nens poden veure's afectats per expectatives hipermasculines que normalitzen l'agressivitat, desincentiven l'expressió emocional i dificulten la cerca d'ajuda. Els infants que no s'ajusten a les normes de gènere i els infants LGBTQI poden afrontar alguns dels riscos més intensos, especialment quan les normes binàries rígides, el llenguatge hostil, la manca de privacitat i les respostes adultes febles es combinen i fan que els espais esportius se sentin insegurs o excloents. Aquests impactes es poden intensificar encara més per la discapacitat, la vulnerabilitat socioeconòmica, el context migratori, el context familiar o altres factors interseccionals. Això confirma la importància de tractar les qüestions de gènere i LGBTQI no com a afegits temàtics separats, sinó com a elements transversals de la pràctica de protecció infantil.

Des d'una perspectiva d'implementació, el projecte ja conté punts d'entrada sòlids per a aquest treball d'integració transversal. El seu enfocament multidimensional, l'orientació centrada en l'infant, l'atenció a la sensibilització, la prevenció, la detecció precoç, la denúncia i les pràctiques restauratives entre iguals, així com l'èmfasi en eines pràctiques per a clubs i associacions, proporcionen un marc adequat per integrar aquestes perspectives de manera significativa. Al mateix temps, l'avaluació mostra que una integració transversal efectiva dependrà de fins a quin punt les consideracions de gènere i LGBTQI s'incorporin de manera explícita i coherent en el conjunt de l'acció. És poc probable que un model de protecció formalment neutre sigui suficient si no anomena i aborda les formes específiques d'exclusió, violència i silenci vinculades a la identitat de gènere, l'expressió de gènere i les normes heteronormatives en l'esport.

En conjunt, l'avaluació és positiva però condicionada. El model 360 Safe Play té un potencial clar per contribuir a entorns d'esport de base més segurs i inclusius, però aquest potencial només es podrà desplegar plenament si les consideracions de gènere i LGBTQI s'incorporen com a requisits operatius de protecció i no es tracten només com a referències temàtiques. Això vol dir que han de ser visibles en les eines, la formació, els canals de denúncia, els indicadors de seguiment, els estàndards de comunicació i les orientacions d'implementació per als socis. En aquest sentit, la igualtat i la protecció s'han de tractar com a dimensions mútuament reforçadores de la qualitat del projecte, i no com a objectius paral·lels.

6.2. Accions prioritàries per a un esport base més segur i inclusiu

A partir de l'anàlisi desenvolupada en aquest informe, es recomanen les accions prioritàries següents.

Prioritats immediates

1. Finalitzar una terminologia comuna i un glossari multilingüe sobre protecció, identitat de gènere, expressió de gènere, expressió, denúncia i **Confidencialitat**.
2. Integrar explícitament la violència basada en el gènere i la violència LGBTQI-fòbica en els continguts formatius, els materials adaptats als infants i les orientacions sobre denúncia.
3. Definir estàndards mínims de **Confidencialitat** i denúncia, incloses salvaguardes per prevenir la revelació no consentida de la identitat o l'orientació sexual, l'estigma o les represàlies.
4. Establir un marc mínim de seguiment amb indicadors bàsics sobre formació, denúncia, coneixement dels infants, percepció de seguretat i gestió de casos.

Prioritats d'implementació

1. Adaptar els materials adreçats als infants segons l'edat, la llengua, la discapacitat i les necessitats de comunicació.
2. Formar els punts focals de protecció en resposta a casos, confidencialitat, derivació i documentació.
3. Garantir que les pràctiques restauratives només s'utilitzen després d'una avaluació de risc de protecció i mai en casos d'abús per part de persones adultes, dany sexual, coacció, intimidació greu o risc continuat.
4. Proporcionar suport addicional als clubs d'esport de base amb capacitat limitada en matèria de protecció.

Prioritats de seguiment i aprenentatge

1. Fer seguiment de les percepcions dels infants sobre seguretat, respecte, pertinença i confiança en els canals de denúncia.
2. Utilitzar dades desagregades de manera segura i evitar recollir dades sobre orientació sexual o identitat de gènere dels infants llevat que sigui clarament necessari, voluntari, proporcionat i segur.

3. Revisar les conclusions durant la implementació, i no només al final del projecte.
4. Ajustar la formació, els materials, els sistemes de denúncia i el suport als clubs a partir de l'evidència de seguiment i del retorn d'infants, famílies i professionals.

En conjunt, aquestes accions prioritàries suggereixen que un esport de base més segur i inclusiu depèn no només de l'existència d'eines de protecció, sinó de la qualitat i la inclusivitat de la seva implementació. La contribució d'aquesta avaluació és, per tant, aclarir on el projecte 360 Safe Play pot reforçar de manera més efectiva el seu enfocament perquè la prevenció, la detecció, la resposta i la participació siguin realment accessibles per a tots els infants, inclosos aquells amb més risc d'exclusió, silenci o protecció desigual.

Referències bibliogràfiques

- Alonso-Rodríguez, I., Pérez-Jorge, D., Pérez-Pérez, I., & Olmos-Raya, E. (2025). Restorative practices in reducing school violence: A systematic review of positive impacts on emotional wellbeing. *Frontiers in Education*, 10, Article 1520137. <https://doi.org/10.3389/feduc.2025.1520137>
- Chan, A. S. W., Choong, A., Phang, K. C., Leung, L. M., Tang, P. M. K., & Yan, E. (2024). Societal discrimination and mental health among transgender athletes: A systematic review and meta-analysis. *BMC Psychology*, 12, Article 24. <https://doi.org/10.1186/s40359-023-01493-9>
- Council of Europe. (s.f.). *Educational programmes and materials. Child Safeguarding in Sport*. <https://pjp-eu.coe.int/en/web/pss/educational-programmes-materials>
- Crenshaw, K. (1989). Demarginalizing the intersection of race and sex: A Black feminist critique of antidiscrimination doctrine, feminist theory, and antiracist politics. *University of Chicago Legal Forum*, 1989(1), 139–167.
- Denison, E., Faulkner, N., O'Brien, K. S., Jeanes, R., & Canning, M. (2023). Effectiveness of an educational intervention targeting homophobic language use by young male athletes: A cluster randomised controlled trial. *British Journal of Sports Medicine*, 57(9), 515–520. <https://doi.org/10.1136/bjsports-2022-106429>
- Elipe-Lorenzo, P., Díez-Fernández, P., Ruibal-Lista, B., & López-García, S. (2025). Barriers faced by people with disabilities in mainstream sports: A systematic review. *Frontiers in Sports and Active Living*, 7, Article 1520962. <https://doi.org/10.3389/fspor.2025.1520962>
- European Commission. (2016). *Study on gender-based violence in sport*. Publications Office of the European Union. https://sport.ec.europa.eu/sites/default/files/gender-based-violence-sport-study-2016_en.pdf
- European Union Agency for Fundamental Rights (FRA). (2024a). *EU LGBTIQ Survey III: Key findings report*. Publications Office of the European Union. https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2024-lgbtqi-equality_en.pdf
- European Union Agency for Fundamental Rights (FRA). (2024b). *Violence against women survey: Key findings*. Publications Office of the European Union. https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/eu-gender-based-violence-survey-key-results.pdf
- FIFA. (2019). *Child safeguarding toolkit for member associations*. <https://www.icmec.org/wp-content/uploads/2019/12/toolkit-fifa-guardians.pdf>

- Greenspan, S. B., Griffith, C., & Watson, R. J. (2019). LGBTQ+ youth's experiences and engagement in physical activity: A comprehensive content analysis. *Adolescent Research Review*, 4, 169–185. <https://doi.org/10.1007/s40894-019-00110-4>
- IGLYO. (2025). *From the sidelines to the playing field: LGBTQI youth perspectives on inclusion in school and community sport*.
- International Safeguarding Children in Sport Working Group. (2021a). *A guide for organisations working in sport in a governance capacity*.
- International Safeguarding Children in Sport Working Group. (2021b). *International safeguards for children in sport*.
- International Safeguarding Children in Sport Working Group. (2021c). *International safeguards for children in sport self-audit*.
- International Safeguarding Children in Sport Working Group. (n.d.). *International safeguards for children in sport*. Safe in Sport. <https://safeinsport.org/wp-content/uploads/2021/11/International-Safeguards-for-Children-in-Sport-English.pdf>
- Lodi, E., Perrella, L., Lepri, G. L., Scarpa, M. L., & Patrizi, P. (2022). Use of restorative justice and restorative practices at school: A systematic literature review. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 19(1), Article 96. <https://doi.org/10.3390/ijerph19010096>
- Magrath, R., & Anderson, E. (2022). Sport, masculinities, and heteronormativity. A L. A. Wenner (Ed.), *The Oxford handbook of sport and society* (pp. 889–906). Oxford University Press. <https://doi.org/10.1093/oxfordhb/9780197519011.013.47>
- Mountjoy, M., Brackenridge, C., Arrington, M., Blauwet, C., Carska-Sheppard, A., Fasting, K., Kirby, S., Leahy, T., Marks, S., Martin, K., Starr, K., Tiivas, A., & Budgett, R. (2016). International Olympic Committee consensus statement: Harassment and abuse (non-accidental violence) in sport. *British Journal of Sports Medicine*, 50(17), 1019–1029. <https://doi.org/10.1136/bjsports-2016-096121>
- Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights. (2019, 14 de maig). *Report on data collection and management*.
- Pape, M., Schoch, L., & Carter-Francique, A. (2023). Editorial: Thinking and doing intersectionality in sociology of sport. *Frontiers in Sports and Active Living*, 5, Article 1212457. <https://doi.org/10.3389/fspor.2023.1212457>
- Rhind, D. J. A., Owusu-Sekyere, F., & Hills, L. (2022). Safeguarding culture: Towards a new approach to preventing child maltreatment in sport. *Sport Management Review*, 25(2), 300–322. <https://doi.org/10.1080/14413523.2021.1930951>

- Roberts, C.-M., & Quesnel, D. A. (2023). The psychology of female sport performance from a gender perspective. A J. J. Robert-McComb, M. Zumwalt, & M. Fernández-del-Valle (Eds.), *The active female* (pp. 55–67). Springer. https://doi.org/10.1007/978-3-031-15485-0_3
- Rubin, G. S. (1984). Thinking sex: Notes for a radical theory of the politics of sexuality. In C. Vance (Ed.), *Pleasure and danger: Exploring female sexuality* (pp. 267–319). Routledge.
- Safe Sport International. (2014). *International Safeguards for Children in Sport*. <https://www.safesportinternational.com/standards/international-safeguards-for-children-in-sport/>
- Tandon, P. S., Kroshus, E., Olsen, K., Garrett, K., Qu, P., & McCleery, J. (2021). Socioeconomic inequities in youth participation in physical activity and sports. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 18(13), Article 6946. <https://doi.org/10.3390/ijerph18136946>
- UN Women. (2020). *Integrate intersecting inequalities to leave no one behind*. <https://data.unwomen.org/features/integrate-intersecting-inequalities-leave-no-one-behind>
- UN Women, UNESCO, & Spotlight Initiative. (2023). *Tackling violence against women and girls in sport: A handbook for policy makers and sports practitioners*. United Nations Entity for Gender Equality and the Empowerment of Women; United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization. https://knowledge.unwomen.org/sites/default/files/2023-07/3343_unwomen_unesco_vawg_handbook_6a_singlepage.pdf
- UNICEF. (2026). *Child safeguarding toolkit for business* (ed. 2026). <https://www.unicef.org/childrightsandbusiness/media/1681/file/Child-Safeguarding-Toolkit-2026.pdf>
- UNICEF. (2021). *Gender transformative education: Reimagining education for a more just and inclusive world*. United Nations Children's Fund. <https://www.unicef.org/media/113166/file/GenderTransformativeEducation.pdf>
- UNICEF. (s.f.-a). *Delivering results for children through evidence: UNICEF's Evaluation policy and practice*. <https://www.unicef.org/evaluation/policy-and-practice>
- UNICEF. (s.f.-b). *Ethical reporting guidelines*. <https://www.unicef.org/media/reporting-guidelines>
- UNICEF. (2025, january). *Researching sensitive topics involving children*. <https://www.unicef.org/innocenti/media/10406/file/UNICEF-Innocenti-EthicsOutcomesPaper-2025.pdf>

- United Nations Children's Fund. (2019, setembro). *UNICEF guidance on gender integration in evaluation*.
- United Nations Children's Fund. (2025a, 6 de junho). *UNICEF policy on safeguarding*.
- United Nations Children's Fund. (2025b, 11 de junho). *Annual review guidance*.
- viaSport. (2023a). *LGBTQI2S resource: Creating inclusive environments*.
https://viasport.ca/wp-content/uploads/2023/05/LGBTQI2S_Creating_Inclusive_Environments.pdf
- viaSport. (2023b). *LGBTQI2S resource: Inclusion in sport coaching resource*.
https://viasport.ca/wp-content/uploads/2023/05/LGBTQI2S_Inclusion_in_Sport_Coaching_Resource_05-26.pdf
- Willson, E., & Kerr, G. (2023). Gender-based violence in girls' sports. *Adolescents*, 3(2), 278–289. <https://doi.org/10.3390/adolescents3020020>
- Yogyakarta Principles plus 10. (2017). *Additional principles and state obligations on the application of international human rights law in relation to sexual orientation, gender identity, gender expression and sex characteristics to complement the Yogyakarta Principles*. <https://yogyakartaprinciples.org/>

Annexos

Annex 1. Indicadors i punts de seguiment suggerits

Aquest annex proporciona un conjunt pràctic d'indicadors i punts de seguiment suggerits per donar suport a la implementació de l'*Avaluació de l'impacte en la infància, el gènere i el col·lectiu LGBTQI* dins del projecte 360 Safe Play. La llista és orientativa i s'ha d'entendre com una eina de suport per a l'alineament amb el marc lògic del projecte, el Pla de garantia de qualitat i les realitats d'implementació a escala nacional. És recomanable combinar indicadors quantitatius i qualitatius perquè el seguiment capti no només si les eines i els procediments existeixen, sinó també si s'entenen, generen confiança i s'utilitzen a la pràctica.

Per donar suport a la implementació, els indicadors es divideixen en tres nivells: indicadors bàsics, indicadors recomanats i indicadors opcionals d'aprenentatge. Els indicadors bàsics s'haurien de monitorar en el conjunt del projecte; els indicadors recomanats s'haurien d'utilitzar quan sigui viable, i els indicadors opcionals poden donar suport a l'adaptació local o a un aprenentatge més aprofundit.

A. Formació per a professionals i entrenadors/es

Àrea	Indicador suggerit	Categoria	MoV	Freqüència
Cobertura de la formació	Nombre i % d'entrenadors/es i professionals formats	Bàsic	Registres d'assistència	Per cicle formatiu
Qualitat del contingut	La formació inclou continguts sobre gènere, LGBTQI, Confidencialitat i resposta	Bàsic	Programa/materials de formació	Per cicle formatiu
Resultats d'aprenentatge	% de participants que declaren haver millorat els coneixements/la confiança	Recomanat	Formularis pre/post formació	Per cicle formatiu
Aplicació pràctica	Nombre i % de clubs que introdueixen o revisen mesures de Protecció, denúncia o inclusió després de la formació	Recomanat	Enquesta/entrevistes de seguiment	A mig termini/final

B. Materials adaptats als infants

Àrea	Indicador suggerit	Categoria	MoV	Freqüència
Disponibilitat	Nombre de materials adaptats als infants produïts	Bàsic	Registres del projecte	Periòdica
Qualitat de la inclusió	Els materials inclouen referències clares a la	Bàsic	Revisió de contingut	Abans de la difusió

	seguretat, la Discriminació i els canals de suport			
Accessibilitat	Materials adaptats a l'edat, la llengua i les necessitats d'inclusió	Bàsic	Llista de comprovació interna	Abans de la difusió
Utilitat	% d'infants que declaren que els materials són comprensibles i útils	Recomanat	Retorn dels infants	Periòdica

C. Mecanismes d'alerta primerenca i denúncia

Àrea	Indicador suggerit	Categoria	Mitjans de verificació	Freqüència
Visibilitat	Nombre i % de clubs amb Canals de denúncia i punts focals visibles	Bàsic	Llista de comprovació del club	Periòdica
Accessibilitat	% d'infants/famílies capaços d'identificar almenys un Canal de denúncia	Bàsic	Enquestes/grups focals	A mig termini/final
Ús	Nombre de preocupacions plantejades a través dels canals disponibles	Bàsic	Registres de Protecció	A mig termini/final
Confiança	% d'infants que declaren que sabrien què fer si se sentissin insegurs	Bàsic	Enquesta a infants	A mig termini/final
Qualitat de la resposta	% d'infants/famílies que declaren que les preocupacions de Protecció es van gestionar de manera clara, respectuosa i adequada	Recomanat	Llista de comprovació del club	Periòdica

Nota d'interpretació: un augment de les preocupacions denunciades pot indicar més confiança i una millor sensibilització, i no només un augment de la incidència.

D. Pràctiques restauratives entre iguals

Àrea	Indicador suggerit	Categoria	MoV	Freqüència
Disponibilitat	Nombre i % de clubs/facilitadors formats per aplicar enfocaments restauratius	Bàsic	Registres de formació	Periòdica
Ús adequat	Nombre de casos de dany entre iguals avaluats i, quan és adequat, abordats de manera restaurativa	Recomanat	Revisió de casos	Periòdica
Benefici percebut	% de participants que declaren una millora en la comprensió, la responsabilitat o el clima d'equip	Opcional d'aprenentatge	Formularis de retorn	Després de l'activitat

Límit de Protecció	Nombre de casos greus no redirigits cap a processos restauratius inadequats	Bàsic	Revisió interna	Periòdica
--------------------	---	-------	-----------------	-----------

E. Materials de comunicació i incidència

Àrea	Indicador suggerit	Categoria	MoV	Freqüència
Contingut explícit	Nombre i % de materials de comunicació que aborden explícitament el sexisme, l'homofòbia, la bifòbia, la transfòbia o l'exclusió basada en el gènere	Bàsic	Revisió de contingut	Periòdica
Representació segura	Nombre i % de materials revisats d'acord amb estàndards de privacitat i Protecció	Bàsic	Llista de comprovació editorial	Abans de la publicació
Abast	Nombre d'agents implicats/clubs/participants assolits	Bàsic	Registres de difusió	Periòdica
Utilitat percebuda	% d'agents implicats que declaren haver millorat la claredat sobre drets, seguretat i inclusió	Recomanat	Formularis de retorn	A mig termini/final

F. Indicadors transversals centrats en l'infant

Els indicadors transversals suggerits inclouen:

Indicador suggerit	Categoria
% d'infants que diuen que se senten segurs en el seu entorn esportiu	Bàsic
% d'infants que coneixen almenys una Persona adulta de confiança amb qui podrien parlar	Bàsic
% d'infants que pensen que els comportaments humiliants o discriminatoris es prenen seriosament al seu club	Bàsic
% d'infants que se senten respectats independentment de la seva Expressió de gènere o diferència percebuda	Bàsic
Retorn qualitatiu dels infants sobre si els entorns esportius se senten més inclusius i de confiança al llarg del temps	Recomanat

G. Desagregació mínima a considerar

Quan sigui rellevant, segur i viable, les dades s'haurien de desagregar per:

Indicador suggerit	Categoria
País	Bàsic
Rol de la persona enquestada	Bàsic
Grup d'edat	Bàsic

Sexe/gènere, quan sigui adequat	Recomanat
Situació de discapacitat	Recomanat
Tipus d'agent implicat	Bàsic
Club o context d'implementació	Bàsic

La recollida directa de dades sobre orientació sexual o identitat de gènere només s'hauria de dur a terme quan estigui clarament justificada i sigui voluntària, proporcionada i segura.

Annex 2. Llista de comprovació de protecció i confidencialitat

Aquesta llista de comprovació es concep com una eina pràctica de suport per als socis del projecte, facilitadors/es, formadors/es, punts focals de Protecció i altres professionals implicats en activitats d'implementació, consulta, seguiment o comunicació. Es pot utilitzar abans, durant i després d'activitats amb infants.

A. Abans de l'activitat

Pregunta	Sí/No	Notes
L'activitat és necessària i proporcionada?		
S'ha dut a terme una revisió dels riscos de protecció?		
Els rols i les responsabilitats són clars?		
Hi ha una persona de contacte designada en matèria de protecció?		
Hi ha un canal de derivació conegut si es revela una preocupació?		
S'han tingut en compte les necessitats d'accessibilitat i inclusió?		
S'han considerat els riscos vinculats al gènere, l'expressió de gènere i la discriminació relacionada amb el col·lectiu LGBTQI?		

B. Participació dels infants

Pregunta	Sí/No	Notes
S'ha informat els infants, amb un llenguatge adequat a la seva edat, sobre l'activitat?		
La participació és voluntària?		
Els infants poden saltar-se preguntes, fer una pausa o aturar la participació?		
S'han explicat clarament els límits de la Confidencialitat?		
Hi ha maneres segures i privades de plantejar preocupacions?		
Els infants estan protegits davant la pressió de revelar informació relacionada amb la seva identitat?		

C. Dades i confidencialitat

Pregunta	Sí/No	Notes
Només s'està recollint la informació necessària?		
Les preguntes relacionades amb la identitat són estrictament necessàries i voluntàries?		
S'eviten les dades identificatives quan no són essencials?		
Els registres s'emmagatzemen de manera segura?		
L'accés està limitat a persones autoritzades?		
Les normes de conservació i eliminació són clares?		
La informació personal només es comparteix segons el principi de necessitat de conèixer-la?		

D. Seguretat durant la implementació

Pregunta	Sí/No	Notes
Hi ha personal format disponible per respondre davant el malestar o una Revelació/Expressió?		
Hi ha opcions de suport disponibles si un infant s'angoixa?		
Les eines digitals i els espais en línia es moderen de manera segura?		
Es protegeixen la privacitat i la dignitat durant tota l'activitat?		
Les disposicions són segures per als infants que ja poden sentir-se exclosos o assenyalats?		

E. Seguiment

Pregunta	Sí/No	Notes
S'ha recollit retorn dels infants i/o de les famílies després de l'activitat?		
Hi ha un procés per documentar i escalar les preocupacions?		
Les preocupacions es tracten amb rapidesa i de manera adequada?		
S'informa l'infant, quan és adequat, sobre què passarà després?		
S'ha valorat la necessitat de derivació a serveis externs?		
S'ha revisat l'activitat posteriorment per extreure'n aprenentatges?		

Condicions mínimes

Cap activitat no s'hauria de dur a terme si no es compleixen les condicions mínimes següents:

1. un punt focal de Protecció clar;
2. un canal de resposta conegut;
3. disposicions de Confidencialitat viables;
absència de risc evitable de dany, revelació no consentida de la identitat o l'orientació sexual, o represàlies.

Annex 3. Nota sobre la implementació multilingüe (EN, CA, ES, BG, IT)

Aquesta nota proporciona orientacions bàsiques per a la implementació multilingüe del projecte 360 Safe Play en anglès, català, castellà, búlgar i italià.

1. Principi general

La implementació multilingüe ha de buscar l'equivalència de significat, i no només la traducció literal. Això és especialment important per als termes relacionats amb la protecció, la confidencialitat, la denúncia, l'expressió, la identitat de gènere, l'expressió de gènere, la discriminació i les pràctiques restauratives.

2. Per què és important

La qualitat lingüística afecta:

- la comprensió dels drets per part dels infants;
- la usabilitat dels canals de denúncia;
- la claredat dels continguts formatius;
- la coherència dels missatges de protecció;
- la inclusivitat dels materials de comunicació.

Una traducció deficient o inconsistent pot afeblir tant la protecció com la inclusió

3. Requisits mínims del projecte

El projecte ha de garantir que:

- els materials bàsics estiguin disponibles en les llengües rellevants del projecte;
- els materials adreçats als infants s'adaptin, i no només es tradueixin;
- la informació sobre denúncia sigui comprensible per als infants i les famílies;
- els termes clau s'utilitzin de manera coherent en totes les llengües;
- la terminologia sensible es revisi per evitar formulacions obsoletes o estigmatitzadores.

4. Passos pràctics recomanats

a. Versions font mestre

Utilitzar una única versió font acordada per a cada document bàsic abans de la traducció.

b. Glossari compartit

Mantenir un glossari comú en EN, CA, ES, BG i IT per a termes clau com ara:

- Protecció;
- Protecció infantil;
- Confidencialitat;
- Revelació/Expressió;
- Canals de denúncia;

- Identitat de gènere;
- Expressió de gènere;
- Orientació sexual;
- Discriminació;
- Pràctica restaurativa;
- No fer mal.

English	Catalan	Spanish	Bulgarian	Italian	Notes
Child protection	Protecció infantil	Protección infantil	Закрила на детето	Tutela/ Protezione dell'infanzia	
Confidentiality	Confidencialitat	Confidencialidad	Поверителност	Riservatezza	
Disclosure	Revelació/ Expressió	Revelación/ Expresión	Разкриване на информация / Споделяне на притеснение	Divulgazione	
Discrimination	Discriminació	Discriminación	Дискриминация	Discriminazione	
Do no harm	No fer mal	No hacer daño	Да не се вреди	Non nuocere	
Gender expression	Expressió de gènere	Expresión de género	Полово изразяване	Espressione di genere	
Gender identity	Identitat de gènere	Identidad de género	Полова идентичност	Identità di genere	
Reporting pathway	Canals de denúncia	Canales de denuncia	Механизъм за подаване на сигнали	Canali di segnalazione	
Restorative practice	Pràctica restaurativa	Práctica restaurativa	Възстановителна практика	Pratica riparativa	
Safeguarding	Protecció	Protección	Закрила	Salvaguardia	
Sexual orientation	Orientació sexual	Orientación sexual	Сексуална ориентация	Orientamento sessuale	
Trusted adult	Persona adulta de confiança	Persona adulta de confianza	Доверен възрастен	Adulto di fiducia	

c. Adaptació sensible al context

Adaptar la formulació als nivells de comprensió locals i a les realitats institucionals.

d. Revisió de qualitat dels continguts sensible

Aplicar un pas addicional de revisió als continguts que tractin sobre violència, denúncia, confidencialitat, identitat de gènere, sexualitat o discriminació.

e. Proves amb les persones usuàries quan sigui viable

Provar els materials adaptats als infants amb les persones destinatàries, quan sigui segur i viable.

5. Consideracions de protecció adaptades als infants

Cal prestar una atenció especial a si els infants poden entendre:

- què és un comportament insegur;
- amb qui poden parlar;
- què significa la confidencialitat;
- què passarà després que plantegin una preocupació;
- que la protecció no depèn de revelar públicament la identitat.

6. Accessibilitat i inclusió

Quan sigui rellevant, la implementació multilingüe també ha de considerar:

- versions en llenguatge simplificat;
- formats visuals;
- resums adaptats als infants;
- formats accessibles per a infants amb discapacitat;
- explicació oral quan sigui adequat.

7. Confidencialitat en contextos multilingües

Quan la revelació o la denúncia es produeixin en diverses llengües, el projecte ha de garantir que:

- els infants puguin parlar en una llengua que entenguin bé;
- la interpretació no comprometi la confidencialitat;
- la informació sensible es tradueixi de manera precisa i neutral;
- la informació relacionada amb la identitat no es reveli més enllà del que sigui necessari.

8. Seguiment de la qualitat multilingüe

Algunes preguntes útils per a la revisió són:

- Els materials són comprensibles per als infants i les famílies?
- Hi ha versions lingüístiques més clares que d'altres?
- Hi ha malentesos recurrents vinculats a la terminologia?
- Els missatges de protecció són coherents en totes les llengües?
- Els socis informen de dificultats amb conceptes específics?

9. Nota final

Dins de 360 Safe Play, la implementació multilingüe s'ha d'entendre com a part d'una execució segura, inclusiva i equitativa. Els infants no poden utilitzar les mesures de protecció de manera efectiva si aquestes no són accessibles lingüísticament i culturalment.